Milliyet
ÇOCUK
6 Haziran 1977 ● Sayı 20 ● 5 Lira

DERGİMİZİ 385 KURUŞA ALMAK İSTER MİYDİNİZ?

Abone koşulları:
Yıllık (52 sayı) ..... 200 lira
6 aylık (26 sayı) ..... 100 lira

ABONE OLMANIN YARARLARI

Dergimiz aboneleri her sayıyı yaklaşık 385 kuruşa edinmiş olurlar. Ayrıca, her sayı hiç aksamadan zarf içinde kendilerine postayla ulaşır.

NASIL ABONE OLACAKSINIZ?

Dergimize abone olmanın iki yolu var:

1) Türkiye'nin herhangi bir yerindeki bir İş Bankası şubesine gideceksiniz. Abone ücretini İş Bankası Cağaloğlu Şubesi 150 numaralı hesaba yatırmak istediğinizi söyleyecek, ücreti yatırınca bir makbuz alacaksınız.

2) Ya da, abone tutarını posta havalesiyle aşağıdaki adrese göndereceksiniz:

MİLLİYET GAZETESİ
Satış Servisi
Cağaloğlu
İSTANBUL

BİLGİ VERMENİZ YARARLI OLUR

Abone tutarını gönderdikten sonra, yukarıdaki adrese mektupla bilgi vermeniz yararlı olacaktır. Böylece, abone işleminiz çok kısa sürede tamamlanacak ve her hafta derginiz adresinize gönderilecektir.

Milliyet
ÇOCUK
DERGİSİ

Pazartesi günleri yayımlanır

1977 / Sayı 20

Sahibi
Milliyet Gazetecilik A.Ş.
adına
ERCÜMENT KARACAN

Genel Yayın Müdürü
ABDİ İPEKÇİ

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
ÜLKÜ TAMER

Teknik Yönetmen
EDİP ALŞAR

Milliyet Yayın Ltd. Şti.
tarafından hazırlanmıştır
Milliyet Ofset Tesislerinde
basılmıştır.
6 Haziran 1977

Adres
Milliyet Çocuk Dergisi
Milliyet Yayınları
Basın Sarayı
Cağaloğlu - İstanbul

Abone koşulları
Yıllık: 200 TL.
Altı aylık : 100 TL.
Yurt dışı
Yıllık: 350 TL.
Yurt dışı için uçak farkı
her ülkeye göre değişir

Ön kapak fotoğrafı
İSA ÇELİK

Arka kapak
HAİTİ

BİZDEN SİZE

Bu sayımızla ikinci cildimiz de tamamlanmış oluyor, sevgili okurlar. Geçen hafta belirttiğimiz gibi, üçüncü cildimize bazı yeniliklerle başlayacağız. Dergimizin hep kendini yenilemesine, diri kalmasına özen gösteriyoruz; bunun için elimizden geleni yapıyoruz. Sizler de bize bu konuda yardımcı oluyorsunuz, düşüncelerinizi, isteklerinizi yazıyorsunuz. Sağolun.

İsterseniz, önce, gelecek sayımızda ne gibi yenilikler bulacaksınız, ondan söz edelim:

Dergimizin sayfa sayısı artacak. Şimdi 52 sayfayız. Gelecek sayıdan başlayarak 68 sayfa olacağız. Fiyatımız yine aynı kalacak... Hemen hatırlatalım: Dergimize abone olursanız, her sayıyı 5 lira yerine 385 kuruşa edinirsiniz.

Gelecek sayımızdan, yani 3. cildimizin ilk sayısından başlayarak her hafta bir klâsik romanın bütününü çizgilerle vereceğiz... Çizgi-roman biçiminde... Haftaya "Heidi"yi bulacaksınız. Televizyonda büyük ilgiyle izlediğiniz bu klâsikten sonra, Jules Verne'in "Dünyanın Merkezine Yolculuk"unu yayımlayacağız. Bu klâsiği de bir süredir televizyonda izliyorsunuz... "Arzın Merkezine Seyahat" adıyla... Bu klâsiklerin her biri, dergimizde 32 sayfa kaplayacak. Onları biriktirirseniz değerli bir kitaplığa kavuşmuş olursunuz.

Bir de yeni diziye başlayacağız: "Dünden Bugüne Meslekler"... Hem öğretici, hem de eğlendirici bir dizi...

"Test" sayfamız yeni bir kişiliğe bürünecek. Artık tatildeyiz. Üniteleri bir süre için unutuyoruz. "Test" sayfamızda da tatil havası esecek. Sorularımızı genel kültür ve dil konularından seçeceğiz.

Yine gelecek hafta, "Uzay Çocukları" ile "Larry Yuma"nın yeni serüvenleri başlayacak. Tabii, "Pembe Panter"imiz yine her hafta bizlerle olacak.

Umur Bugay

Bir başka yeniliğimiz Umur Bugay'ın "Söyleşi" köşesi olacak. Dergimizde daha önce bir öyküsünü yayımladığımız sanatçımız, her hafta sizlere seslenecek.

Biraz da bu sayıdan söz edelim: Kapağımız İsa Çelik'ten. Bu değerli fotoğraf sanatçımızı 34. ve 35. sayfalarımızda sizlere tanıtıyoruz... Çektiği, daha doğrusu kendi deyimiyle "yaptığı" fotoğraflardan bazılarıyla birlikte...

Orta sayfamızda Aziz Nesin ustamızın sevimli mi sevimli bir masalı var: "Bir Gıdım Bal". Değerli karikatürcümüz Mim Uykusuz'un çizgileriyle...

"Kâşifler"de Amundsen'in öyküsünü okuyacaksınız.

Haftaya buluşmak üzere hepinize sonsuz sevgiler...

UZAY ÇOCUKLARI

HIS TIK

İŞTE SARAYA YAKLAŞTIK!. ARTIK İNİŞE GEÇELİM...

UMBOR'UN MADALYALARINI ÜST ÜSTE KOYMUŞLAR, ORTAYA BİR ANIT ÇIKMIŞ!.

SON BAŞARISINI DUYUNCA KRAL ONA YENİ BİR MADALYA DAHA VERECEKTİR... ZAVALLI AYI!.. NASIL TAŞIR BU KADAR AĞIRLIĞI ACABA?..

KRAL HAZRETLERİ... BİZİMKİLER HONGOMA'YA BİR SALDIRI DAHA DÜZENLEDİLER... UMBOR ONLARI GENE YENDİ!.

AFERİN.. ALIŞTIM ONUN BAŞARILARINA

UMBOR'A BİR MADALYA DAHA HAZIRLAYIN...

BAŞÜSTÜNE!

SÖYLE BAKALIM, BUNDAN SONRA NE ZAMAN VE NEREDEN SALDIRACAKLAR?..

BUNDAN SONRA SALDIRMAZLAR, SAYIN KRAL.. BÜTÜN YEMİŞ AĞAÇLARIMIZ KURUDU.. HERKES AÇLIKTAN ÖLECEK!.

BİRKAÇ GÜN SONRA...
BİTTİK!.. YEMİŞ YOK, SU YOK... SONUMUZ GELDİ!..
KURTARICIMIZ, BİZE YOL GÖSTER!
GÖSTERECEĞİM YOL, HONGOMA'YA GİDER.. YA SAVAŞIRSINIZ, YA DA ÖLÜRSÜNÜZ...
SAVAŞACAK GÜCÜMÜZ YOK!
GEBERİN ÖYLEYSE.. BEN GİDİYORUM...
BAŞKA GEZEGENLERDE İŞE YARAR ADAMLAR BULUP GELEYİM.. BU İLKELLERLE BOŞUNA ZAMAN KAYBEDİYORUM...
UMBOR!.. ŞURAYA BAK!.. BİR UZAY ARACI...
O YANA KOŞALIM..
AAA!.. DÜŞMANLARIMIZIN HEPSİ YERLERE SERİLMİŞ!..
İŞİMİZİ BİTİRMEYE Mİ GELDİN, UMBOR?..
NE OLDU SİZE BÖYLE?..
BİLMİYORMUŞSUN GİBİ DAVRANMA.. SONUMUZU GÖRMEYE GELDİN...

BİZ KİMSENİN KÖTÜLÜĞÜNÜ İSTEMEYİZ... ÜLKEMİZE SALDIRMADIĞINIZ SÜRECE DOST KALIRIZ..

BU SIRADA GÖKLERDE...

BAY BİLGİN... AŞAĞIDA BİR UZAY ARACI VAR...ONU İZLEMEK İÇİN ALÇALIYORUM...

AAA!.. IŞIN'IN ADINI YAZMIŞLAR!..

HEMEN YAZIYA YAKLAŞ... İYİCE OKUYALIM...

ÇEVREYE İYİCE GÖZATALIM...

IŞIN

IŞIN'LA UMBOR'DA MANTAR'I GÖRMÜŞLERDİ...

BAK, UMBOR.. BAK!.. GEZGİN MANTAR... NE YAPSAK DA YERİMİZİ BELİRTSEK?

HAYDİ, AYAKLANIN!.. BİZİ GÖRÜRLERSE HEPİNİZ KURTULACAKSINIZ..

TOPLANIN!.. BİR ARAYA GELİRSEK BİZİ GÖREBİLİRLER...

BAY BİLGİN, AŞAĞIDA GARİP BİR TOPLULUK VAR!..

İYİCE YAKLAŞ, GÖRELİM...

HEEEEY!.. IŞIN! IŞIN!

MANTAAAR! BENİM, BEEEN!

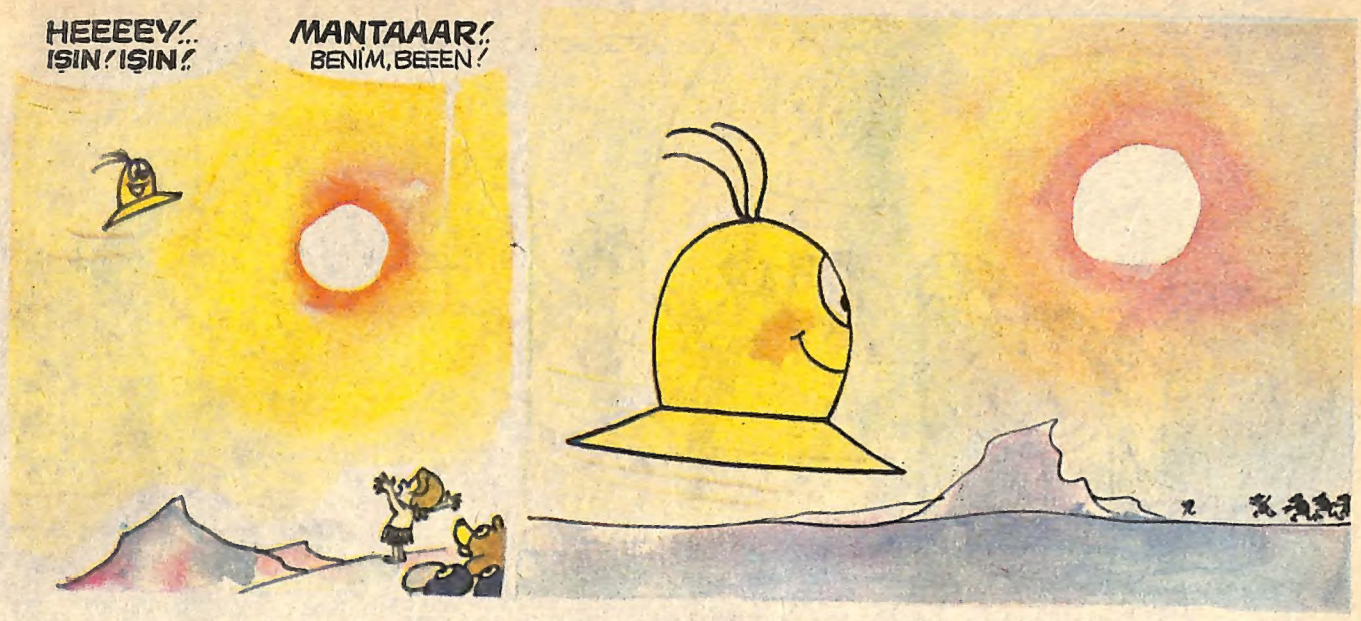

IŞIN!.. BULDUK SENİ, BULDUK!

SİZİ BİR DAHA GÖREMEYECEĞİMİ SANDIM!..

TANIŞTIRAYIM.. ARKADAŞIM, UMBOR!..

TANIŞTIĞIMIZA SEVİNDİM, EFENDİM...

ANLATACAK ÇOK ŞEYİN VARDIR!

ÖNCE DOSTLARIMIZA YARDIM EDELİM.. HEPSİ AÇ!..

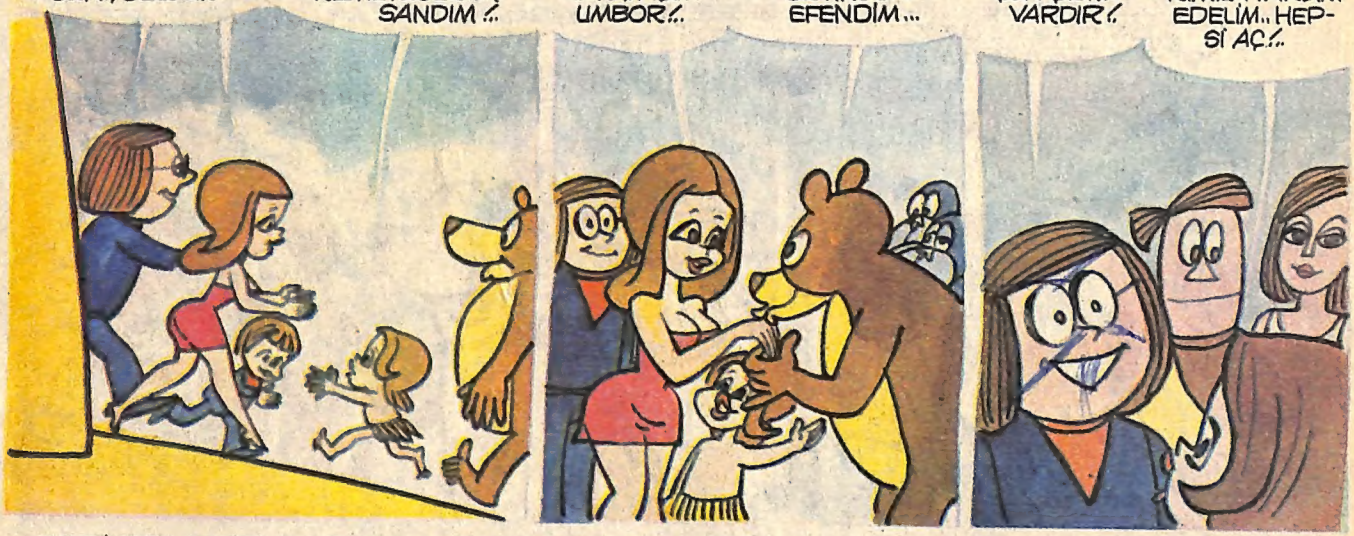

GEZGİNDEN GETİRİLEN YİYECEKLERLE HERKES DOYURULDU...

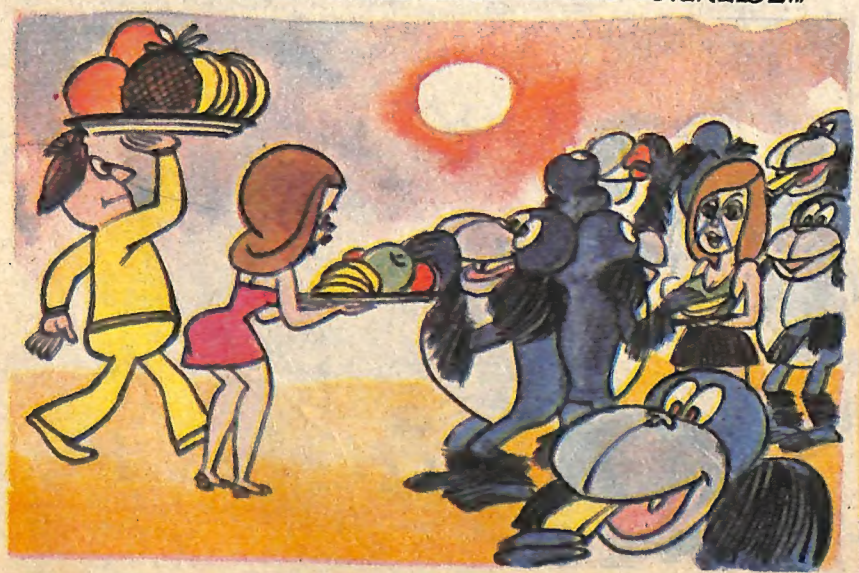

HONGOMA'LILARLA DOST OLUN.. SAVAŞ MUTSUZLUK, BARIŞ MUTLULUK GETİRİR...

BİZ DE DOSTLUKTAN YANAYIZ...

ÖYLEYSE ARANIZDAN BİRİ ELÇİ OLUP BİZİMLE HONGOMA'YA GELSİN...

İŞTE, HONGOMA'YA GELDİK!

O NE?! BİZİMKİLER HONGOMALILARLA DOST OLMUŞLAR... KAÇMALI BURADAN!

BENİ HİÇ BİR ZAMAN BULAMAYACAKLARI BİR YERE SAKLANMALIYIM.. CASUSLUK KÖTÜ ŞEY!. YAPTIĞIM KÖTÜLÜĞÜN CEZASINI ÖMÜR BOYU KAÇMAKLA ÖDEYECEĞİM...

KRAL HAZRETLERİ... İŞTE SİZE ANLATTIĞIM UZAK GEZEGENLERDE YAŞAYAN DOSTLAR...

TANIŞTIĞIMIZA SEVİNDİM... BİZLERE BENZİYORSUNUZ AMA GİYSİLERİNİZ DEĞİŞİK!

KRAL HAZRETLERİ, ARTIK BİZLER DE DÜŞMAN DEĞİL, DOSTUZ...

ÇOK SEVİNDİM... NE GÜZEL BİR GÜN...

UMBOR, UMBOR... SEN PEK ÇOK MADALYA HAKETTİN...

EYVAH!. MADALYA!

MADALYALARIMI HONGOMA'YA ANIT OLARAK ARMAĞAN EDİYORUM...

Devam edecek

Fotoğraf : Turgay Gözdereliler

BEHİÇ DUYGULU

kuşlar

Babası Selda'ya İstanbul'dan yazdığı mektuplarda yeni taşındığı evden uzun uzun sözetmişti. Orman kenarındaydı bu ev. Balkonu, çiçek içindeki bahçeye uzanıyordu. Önünde bir ova vardı. Kuzular otlardı burda. Ova bitince deniz başlıyordu. Deniz derin olmalı ki denizaltılar bile geçiyordu. Daha ötede Küçük Çekmece Gölü görünüyordu.

Geçen yaz babasına geldiğinde güzel bir ev bulacağını ummuştu. Arabadan indiklerinde valizi o kucaklamıştı. Karanlık merdivenlerden inmişlerdi. Düş kırıklığına uğramıştı evi görünce. Küçük bir penceresi olan bodrum katı. Her yan her yandaydı. Bir yanda yatak, yorgan, bir yanda kitaplar, dergiler, gazeteler.... Şaşkınlıkla bakakalmıştı.

Şimdi karlı bir havada gelmişti İstanbul'a. En çok evi merak ediyordu. Kanaryalar uçuyordu ormanda, bülbüller ötüyordu, sakalar, floryalar, serçeler uçuşuyordu ovada öyle mi? Köpekler de vardı...

"Baba eve gidelim."

"Gidiyoruz kızım."

Eve geldiklerinde, baba güneş perdelerini açtı: "Vapurları görüyor musun?"

"Evet babacığım, tam dört tane."

Masa pencere kenarındaydı. Üzerinde yazı makinesi vardı. Selda eski günlerin alışkanlığıyla başına geçip bir kâğıt taktı. Tık! Tık! Tık! Babasının kitabevinde siyah bir makinesi vardı onun. Babası ona vermişti. Daha o zaman kullanıyordu. O zaman altı yaşındaydı.

Sabahleyin kalktıklarında evin bahçesindeki ağaçlar, güller kar içindeydi. İki çocuk ovada karları topak yapmış yuvarlıyordu.

"Bak Selda, 'kardan adam' yapacaklar."

"Baba biz de yapsak ya!"

"Daha erken, üşürsün. Hava biraz ısınsın, seninle kartopu oynamaya çıkacağız."

Güneş epeyce yükselmişti. Baba-kız ovada karlara bata çıka ormana doğru yürüyordu. Karları avuçlayıp sıkıştırdı ve elindeki topağı babasının beline savurdu.

Baba koşuyor ve bağırıyordu: "Başa atmak yok."

Böyle koşa koşa orman kenarına geldiler. Eriyen karlar dere halinde gürül gürül geliyordu ötelerden ve bir boşluğa akıyordu.

"Ormana girelim, burada çamur pabuçlarımıza yapışıyor," dedi baba.

Ormana giren olmadığı için karlara basılmamıştı. Güneş ısıttıkça çamların tepesinden parça parça karlar üzerlerine yuvarlanıyordu.

"Baba, geliyor !.."

"Gelsin."

"İşte şimdi kardan adam oldun baba!" dedi kız bir kahkaha atarak. Koca bir kar kümesi babayı tepeden aşağı giydirmişti. Baba başını sallayıp silkelendi. Ormanda iç tarafa, kuş seslerine doğru gidiyorlardı.

Onları görünce, "Pırr!" diye havalandı kuşlar.

"Baba hani kuş tutacaktık?"

"Bu havada tutulur mu? Birkaç gün önce bahar gibiydi. Birden kışladı."

"Karlar içinde uçamayan bir yavru vardır belki!"

"Yok yok bulamayız, gel sen! Bak şurada çocuk bahçesi var."

Baba koşarak gidiyordu. Selda bir kartopu daha savurdu.

Çocuk bahçesindeki demir merdivene tırmanmıştı baba, Selda da tırmandı. Sonra arka üstü oturup kayılan yere baktı. Dibindeki çukur su ile dolmuştu. Baba hevesle bakmakta olan Selda'nın yanına geldi. "Yazın geldiğinde..." dedi, "Bak çukur su ile dolu, cup içine düşersin."

Yürümekten biraz yorgun, gene birbirlerine kartopu ata ata orman içinden dönüyorlardı. Baba fıstıklı sandığı bazı çam kozalarına dal parçası, taş gibi şeyler savurduysa da bir şey elde edemedi.

Baba kız Eminönü'ndeki çiçek pazarını geçtiler ve önünde akvaryumlar bulunan bir dükkâna doğru yürüdüler. Beyaz, sarı, yeşil kuşlar cam vitrinler içinde ötüşerek uçuyordu.

"Şu beyaz kuşu alsak ya baba."

Baba kuşçuya sordu: "Kanarya mı o? Ne kadar?"

"Beş yüz lira," dedi satıcı. "Şu sekiz yüz lira."

"O çok pahalıymış. Daha ucuz bir şey?"

"Saka var. Muhabbet kuşları var." Baba onların fiyatını da öğrenince:

"Gel kızım," dedi, "biz Şener ağbiye söyleriz o bize ormandan tutar, onun kapanı var, ağı var."

Şener kuşlardan gerçekten iyi anlıyordu. Bir kuş için, "Bu şişmiş, yaşamaz," demişti de kuş birkaç saat içinde ölmüştü.

"Hayır hayır, alalım baba. N'olursun!"

"Çok pahalı. Alırsak paramız kalmayacak."

Selda öfkelendi. Buraya kadar hevesle gelmişti. Şimdi de alınmıyordu. Sabahleyin Çemberlitaş'tan aldıkları kol saatini çıkarıp babasına uzattı:

"Al işte! Bunu da istemiyorum."

"A, çok ayıp!"

Fakat kız dinlemiyordu. Kaşlarını çatıp somurtmuştu. Baba kapı önünde kararsız kalakalmıştı.

Yeniden içeri girdiler. Üzerleri kahverengi benekli, karnı ve kanataltı yeşil iki muhabbet kuşu aldılar. Üst telleri kavisli güzel bir kafese koydurdular. Bir torba yem, suluk ve kafesin ortasına asılan nazarlıklı bir salıncak da...

"Baba, şimdi Köprü altındaki kahveye gidelim. Bunlar da yanımızda... Denizi seyretsinler."

"Peki," dedi baba onun sevincine ve düşlerine gülerek. Kafesi alıp yürüdüler.

Orada gazeteyle sarılı kafesin kâğıtlarını çıkardılar. Kuşlar bir süre denizi, vapurları seyretti.

"Şimdi eve gidelim baba."

Gazete kâğıtlarını gene sarıp bağladılar. Kuşlar tirende gazete kâğıdı altında cik! cik! etmeye başlayınca yolcular sağa sola bakındı. Selda onların şaşkınlığına kıkır kıkır güldü.

Menekşe'de inip dar ve yokuş yolu döne döne tırmanmaya başladılar. Hava soğuk ve rüzgârlıydı. Karlara bata çıka yürüyorlardı. Baba Selda'yı bir ara paltosu içine aldı, bir süre öyle yürüdüler. Ev soğuktu. Baba gaz koyup sobayı yaktı ilkin. Soğuktan kuşlar bile büzülüp birbirlerine sokulmuştu.

"Oda ısınıncaya kadar hadi Şener'lere gidelim, kuşlarını görsün," dedi baba.

Şener babasının bakkal dükkânından geç vakit geldi. Kuşları görünce kafese doğru yürüdü. Baba-kıza bunların bakımı üzerine açıklamalarda bulundu. Bir kemik parçasını eğeleyip kafesin teline taktı. Kuşlar bu kemikte gagalarını bileyeceklerdi.

Selda, Şener'le birlikte kuşlarla oynarken gece yarısını buldular. Eve döndüklerinde yorgunluk ve uykudan ayakta sallanıyordu. Kuşları kendi haline bırakıp yatağa koştu...

Ertesi gün hava daha da soğumuştu. Savrula savrula kar yağıyor ve rüzgâr uğultulu sesler çıkarıyordu. Evden çıkmadılar. Selda kuşların suyunu değiştiriyor, yem veriyor, salıncağa atlamaları için onları zorluyordu. Zaten sabahleyin onların cik-cikleriyle uyanmıştı. Bir, masaya oturup makinede birkaç satır yazıyor, bir, kuşların başına gidiyordu. Bir ara onları yatağına aldı kafesiyle, konuşmaya başladı:

"Uslu durun yaramazlar. Babam kızar."

"Kızım bu kaçıncı su? İçecek su bırakmadın !"

Baba, Selda'nın su kabını boşaltıp yeniden su koyduğunu görmüştü ve gülerek söylemişti bunu.

"İçiyorlar baba, çok susamışlar."

Baba artık yanıtlamadı. Salona siniyi koymuş, hazır yufkayla sigara böreği sarıyordu.

"Baba, sen anne misin ?"

"Anneyim ya! Ne yapayım, sen büyüyene kadar hem baba, hem anneyim."

Börekleri kızartmak için mutfağa yürüdü.

Selda gene kuşlarla konuşuyordu:

"Yemlerinizi ne döküyorsunuz yaramazlar! Hadi Kaya'ya bir şey demiyorum Oya, o erkek, ya sen? Pasaklı Raziye'nin birisin!"

Kuşlara Oya ile Kaya adını takmışlardı.

Radyoda hareketli bir müzik başlamıştı. Selda kuşları bıraktı, baba da börek kızartmayı, başladılar karşılıklı oynamaya.

Baba hem oynuyor, hem müziğe göre bağırıp çağırıyordu. Kız da ona uymuş çığlıklar atıyordu.

Dışarısı soğuktu. Kar yeniden hızlanmıştı. İçerisi dağınıktı, her yan her yandaydı. Ama sıcaktı ya... Baba-kız mutlulukla el çırpıyor, çığlıklar atıyor ve oynuyordu. Birden anımsadı baba:

"Börekler yanıyor!"

Mutfağa koştu. Selda arkasından gülerek bakakaldı: "Babadan da ana mı olurmuş!"

Kuşlarına doğru yürüdü...

Resim : Mehmet Sönmez

haldun taner

troyalılar akhalıların gemilerini yakıyorlar

Akhalılar kıyıdaki gemilerini güvene almak için kurdukları duvarların önüne büyük çukurlar açmışlardı. Troyalılar bu çukurları atlı arabaları ile aşamıyorlardı. Çukura gelince atlar onu atlayamıyor, arabanın ağırlığı onları yere çekiyordu. Kaldı ki her arabada da bir kişi vardı. Aşabilse bile duvarlar üzerinde onları bekleyen Akhalıların oklarına hedef olacaklardı.

Troyalılar atlı arabalar yerine küçük küçük ama çok sayıda birlikler ile hücuma karar verdiler. Bu plan daha başarılı oldu.

En yürekli savaşçılardan oluşan bu hücum birlikleri Zeus'un onlara yardım etmek için çıkardığı tozu dumana katan bir fırtınadan yararlanarak Akhalıların çukurlarını aşıp duvarlara vardılar. Yukardan üzerlerine ok yağıyordu, mızrak yağıyordu. Ama Hektor büyük bir öfke ile koca bir kayayı kaptığı gibi duvarların ortasındaki büyük kapıya fırlattı. Koca kapının rezeleri sarsıldı.

Bir-iki yeri çatladı. Hektor en gözüpek askerlerinden bir grupla kapıya yüklendi. Bir anda açılan aralıktan yüzlerce Troyalı içeri girmeye başladı.

İki yan da kıyasıya döğüşüyordu. Ama artık Troyalıların bu hızını kimse durduramazdı. Gemilere varmak için önlerinde engel kalmamıştı. Durumu uzaktan izleyen Agamemnon gemilere binip kaçmanın en akıllı yol olacağını düşünüyordu. Ama danışmanları Tanrılara güveni yitirmemenin, savaşı dirençle sürdürmenin yanlısı idiler.

Aias Hektor'un önüne geçmek istedi. Fırlattığı bir taş Hektor'u bir an için yere yıktı ise de Tanrı Apollon, Hektor'a yeni bir güç verip yerden kaldırdı. Onu bir bulutla sardı. Böylece Hektor, Troyalıların önünde yine ilerlemeye koyuldu. Ortalık toz duman halinde idi. Havada oklar mızraklar uçuşuyor, savaş çığlıkları her yeri kaplıyordu. Böylece akşam oldu. Gece indi.

Zeus gökyüzünde bekliyordu. Troyalılar ellerinde meşaleler olduğu halde gemilere doğru ilerliyorlardı. Amaçları onları yakmaktı. Hektor, Aias'ın gemisine yürüdü. Aias son bir çaba ile Troyalıları durdurmaya çalışıyordu.

İşte bu sırada koşup Akhilleus'un çadırına giden Patroklos, "Anlaşıldı, senin Akhalılara acıyacağın yok. Hektor gemileri yakıyor. İzin ver de bari senin zırhını giyip, senin savaşçılarını alıp ben onların yardımına gideyim. Beni sen sanıp belki bir süre irkilirler. Bu da bize biraz nefes aldırtır." dedi.

Akhileus ona zırhını ve askerlerini verdi. "Ama onları yendikten sonra sakın Troya kentine kadar kovalama," diye de uyardı.

Bu sırada Hektor Aias'ın elindeki mızrağı düşürdü. Mızrak yere saplandı. Bunu kötü bir fal sayan Aias'ı korku aldı. Zaten yorgunluktan bitkin bir halde idi. Kendinden geçip geçip gidiyordu. Mızrağı da düşünce gemiden atladı. Gemi o anda alev almıştı. Gecenin içinde çatırdayarak yanıyordu. Öbür gemiler de tutuşturulmuştu. Ortalık alevler içinde kalmıştı. Akhilleus savaşçılarını topladı.

Zeus gemilerin yandığını, Aias'ın korkup kaçtığını, Hektor'la Patrokles'in kapışmak üzere olduklarını görünce bu ikisini de ölüm işareti ile işaretledi. Elinde tuttuğu teraziyi havaya kaldırdı.

Bir kefesinde Troyalıların, bir kefesinde Akhalıların bulunduğu terazi şimdi Akhalıların zaferini gösteriyordu.

PEMBE PANTER

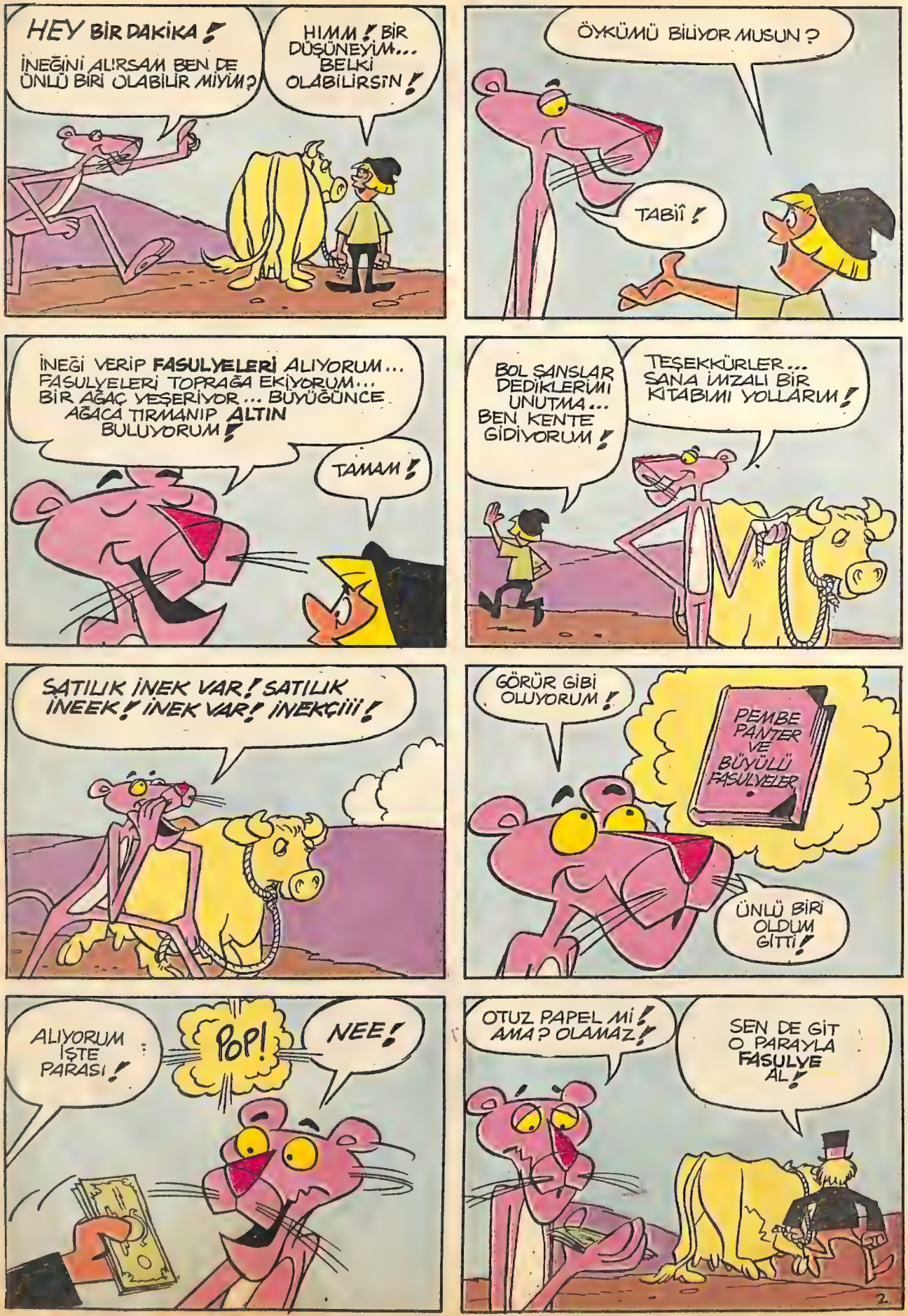
HEY BİR DAKİKA!
İNEĞİNİ ALIRSAM BEN DE ÜNLÜ BİRİ OLABİLİR MİYİM?
HIMM! BİR DÜŞÜNEYİM... BELKİ OLABİLİRSİN!
ÖYKÜMÜ BİLİYOR MUSUN?
TABİÎ!
İNEĞİ VERİP FASULYELERİ ALIYORUM... FASULYELERİ TOPRAĞA EKİYORUM... BİR AĞAÇ YEŞERİYOR... BÜYÜĞÜNCE AĞACA TIRMANIP ALTIN BULUYORUM!
TAMAM!
BOL ŞANSLAR DEDİKLERİMİ UNUTMA... BEN KENTE GİDİYORUM!
TEŞEKKÜRLER... SANA İMZALI BİR KİTABIMI YOLLARIM!
SATILIK İNEK VAR! SATILIK İNEEK! İNEK VAR! İNEKÇİİİ!
GÖRÜR GİBİ OLUYORUM!
PEMBE PANTER VE BÜYÜLÜ FASULYELER
ÜNLÜ BİRİ OLDUM GİTTİ!
ALIYORUM İŞTE PARASI!
POP!
NEE!
OTUZ PAPEL Mİ! AMA? OLAMAZ!
SEN DE GİT O PARAYLA FASULYE AL!
2.

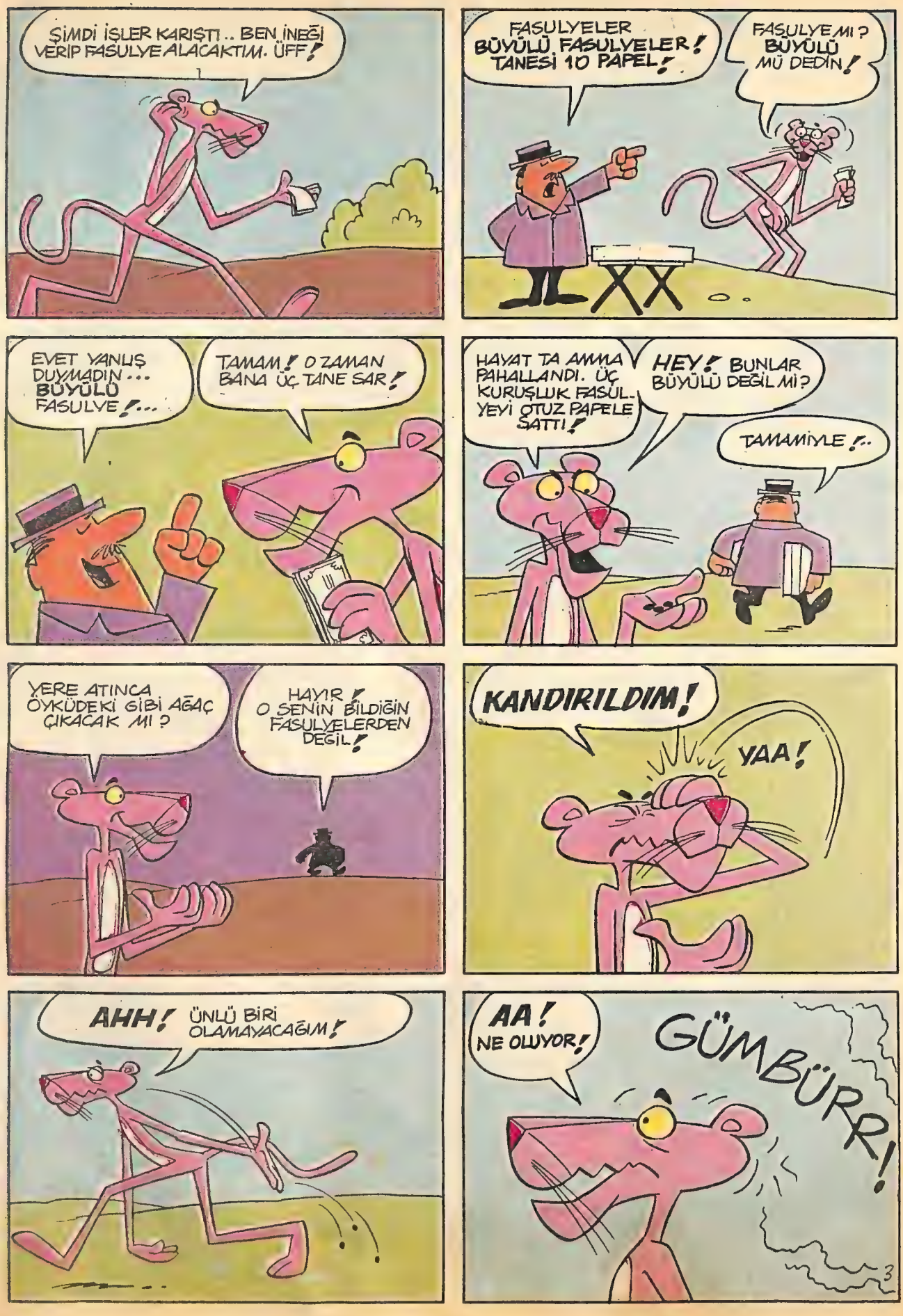
ŞİMDİ İŞLER KARIŞTI.. BEN İNEĞİ VERİP FASULYE ALACAKTIM. ÜFF!
FASULYELER BÜYÜLÜ FASULYELER! TANESİ 10 PAPEL!
FASULYE Mİ? BÜYÜLÜ Mü DEDİN!
EVET YANLIŞ DUYMADIN... BÜYÜLÜ FASULYE!...
TAMAM! O ZAMAN BANA ÜÇ TANE SAR!
HAYAT TA AMMA PAHALLANDI. ÜÇ KURUŞLUK FASULYEYİ OTUZ PAPELE SATTI!
HEY! BUNLAR BÜYÜLÜ DEĞİL Mİ?
TAMAMİYLE!..
YERE ATINCA ÖYKÜDEKİ GİBİ AĞAÇ ÇIKACAK MI?
HAYIR! O SENİN BİLDİĞİN FASULYELERDEN DEĞİL!
KANDIRILDIM!
YAA!
AHH! ÜNLÜ BİRİ OLAMAYACAĞIM!
AA! NE OLUYOR!
GÜMBÜRR!
3

GÜNE İYİ BAŞLADIM. MASALDAKİ HER ŞEY GERÇEK OLUYOR! ÜNLÜ BİRİ OLACAĞIM!
KÜÇÜKKEN ANNEM DE SÖYLEMİŞTİ ZATEN!
HEY! NE OLUYOR? MASALDAKİ DEVİN ŞATOSU BURADA OLMALIYDI!
HEY DİKKAT! ÖNÜNÜZE BAKIN!
BU DEVİN ŞATOSU OLAMAZ. DEV BİR UÇAK BU!
KRONK!
BELKİ DE DEV İÇERİDEDİR.. BİR BAKAYIM!
HU! HUU! DEV İÇERİDE Mİ?
4

BİZ HEPİMİZ DEV İZ!
OFFF!
HEH! ÖZÜR DİLERİM. BEN BAŞKA BİR DEVİ ARIYORUM. HEPİNİZE İYİ GÜNLER!
GETİRİN ONU BURAYA... SAKATLANAN ARKADAŞIMIZIN YERİNE OYNATIRIZ!
ANTRENÖRÜ DUYDUN ÇABUK ONU İÇERİYE ÇEK!
İMDAT!
GÖRECEKSİN ÇOK ÜNLÜ BİR FUTBOLCU OLACAKSIN!
FUTBOLCU MU? AMA... BEN PING-PONG'DAN BAŞKA OYUN BİLMEM Kİ!
BÖYLECE...
BUGÜN DEVSPOR-KOÇSPOR
BURADAN NASIL KAÇACAĞIM? UMARIM BİRİSİ ÇIKIŞ KAPISINI AÇIK BIRAKMIŞTIR!
5

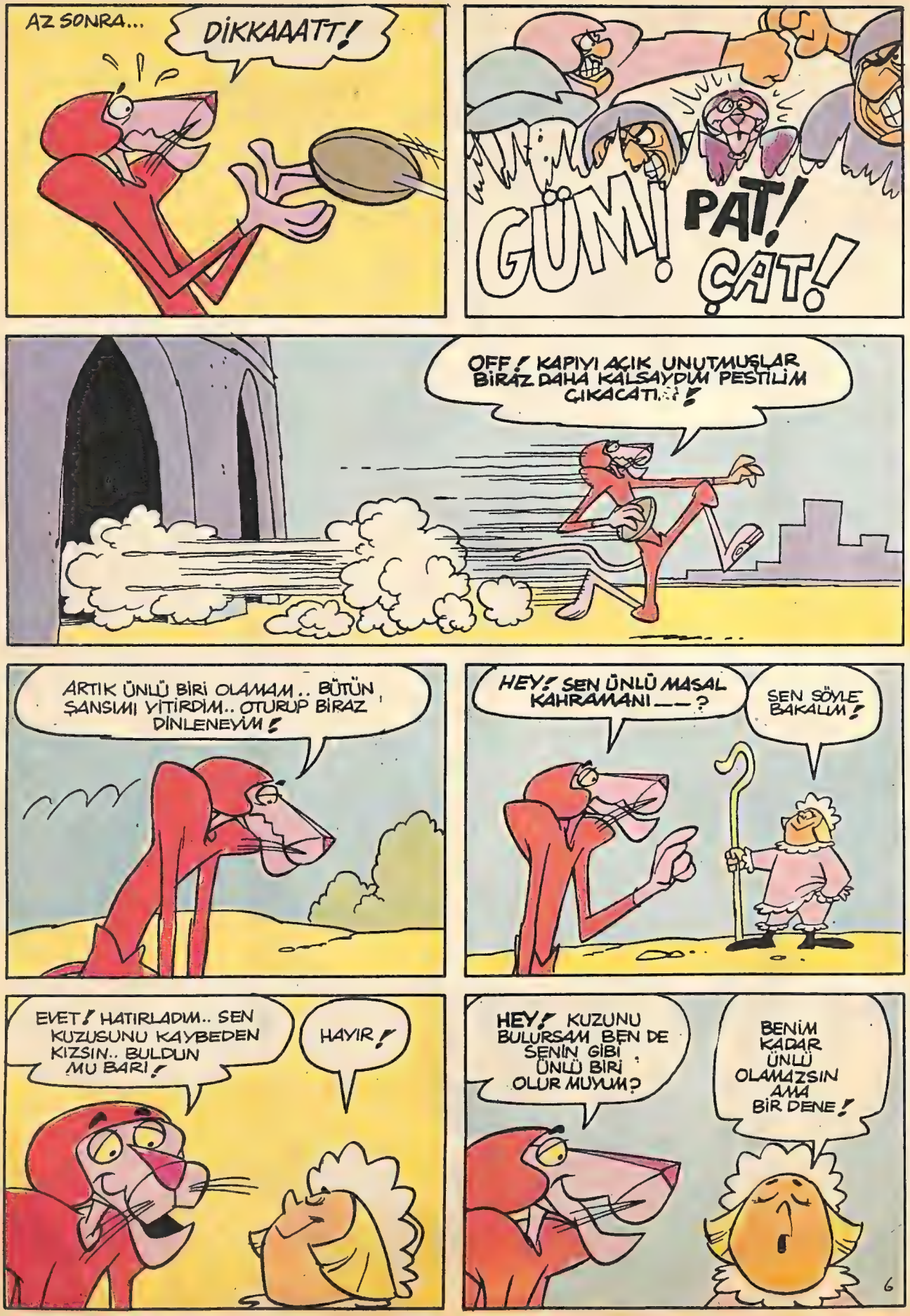
AZ SONRA...
DİKKAAATT!
GÜM!
PAT!
ÇAT!
OFF! KAPIYI AÇIK UNUTMUŞLAR BİRAZ DAHA KALSAYDIM PESTİLİM ÇIKACAKTI...!
ARTIK ÜNLÜ BİRİ OLAMAM.. BÜTÜN ŞANSIMI YİTİRDİM.. OTURUP BİRAZ DİNLENEYİM!
HEY! SEN ÜNLÜ MASAL KAHRAMANI...?
SEN SÖYLE BAKALIM!
EVET! HATIRLADIM.. SEN KUZUSUNU KAYBEDEN KIZSIN.. BULDUN MU BARI!
HAYIR!
HEY! KUZUNU BULURSAM BEN DE SENİN GİBİ ÜNLÜ BİRİ OLUR MUYUM?
BENİM KADAR ÜNLÜ OLAMAZSIN AMA BİR DENE!
6

İŞTE KOÇSPOR'UN OYUNCULARI GELDİ!
!AAAAA!!
YAKALAYIN!

NE BİÇİM FUTBOL BU! HEP BENİ KOVALIYORLAR!
KAÇMA GEL BURAYA!

HEY! KOŞMAYIN MAÇ BİTTİ... DUYMUYOR MUSUNUZ BENİ... MAÇ BİTTİ.. İMDAAT!
TOPU GETİR BURAYA!
KOÇSPOR
DEVSPOR

EVET SEVGİLİ SEYİRCİLER.. BÜYÜK MAÇ BURADA BİTTİ.. PEMBE PANTER İN TAKIMI DEVSPOR HİÇ GOL YEMEDİĞİNDEN ŞAMPİYON OLDU!
TV

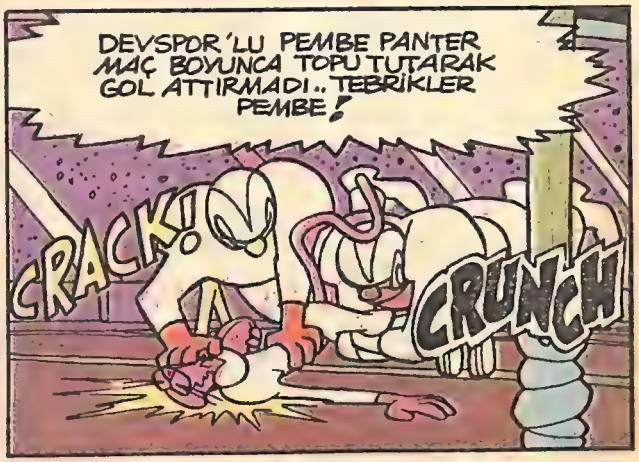
DEVSPOR'LU PEMBE PANTER MAÇ BOYUNCA TOPU TUTARAK GOL ATTIRMADI.. TEBRİKLER PEMBE!
CRACK!
CRUNCH

ŞANSA BAK ÜNLÜ BİR MAŞAL KAHRAMANI OLMAK İSTERKEN, ÜNLÜ BİR FUTBOLCU OLDUM! ARTIK SPOR SAYFALARINDAN ADIM HİÇ EKSİK OLMAZ!
SPOR SAYFASI
PEMBE PANTER
SON

MÜJDAT GEZEN

aptal hamdi

Okullar yaz tatiline girince Hamdi de herkes gibi karnesini aldı ve ilk işi bana uğramak oldu.

– Karneleri aldık, dedi.

En az ailesi kadar heyecanlı idim:

– Nasıl ?

– Fena değil, al bak.

Tüm dersleri beş, pekiyi. Nasıl sevindim, anlatamam.

– Hepsi pekiyi. Bir de tutmuş "fena değil" diyorsun.

– Fena değil deme nedenim başka. Okullar tatil oldu.

– Evet, fena mı işte ?

– Fena.

– Neden fena oluyormuş?

– Çünkü annem de babam da çalışıyor ve ben bütün gün tek başıma yapayalnız olacağım.

Bunu hiç düşünmemiştim. Gerçekten bir sorundu bu Hamdi için. Ailesi için de. Hemen aklıma bir çözüm geldi. Ben de hanidir bir tatil yapıp dinlenmeyi düşünüyordum. Tatil dedimse bir yere gideceğim yok. Evde oturup, arada okuyup, yazıp, dinlenmek. Hiç değilse ilk zamanlar ona yararlı olmak.

– Bu akşam babanla görüşmek istiyorum, dedim. İşten çıkınca, yorgun değilse bana bir uğrasın. Ayrıca karnen çok iyi olduğu için sana bir armağanım olacak.

– Sakın artık bir şey alma, dedi.

– Yok, bir şey almayacağım, ama tüm tatil boyunca sen tek başına ve yapayalnız kalmayacaksın, dedim.

– Nasıl olacak bu?

Sorusunda hem bir merak, hem de bir umut vardı.

– Ben de tatile çıkıyorum. Belki seninle beraber tatil yaparız, hiç değilse on-on beş günün böyle geçer. Sonraki süreyi de değerlendirmeye çalışırız.

– Çok teşekkür ederim, dedi. Ama benim için bu kadar zahmete girme.

– Zahmet değil. Sen bu denli iyi karne getirdiğine göre, armağan da kabul etmeyeceğini söylediğine göre, bunu sınıf geçme ödülü olarak kabul et.

– Sağol.

Sevinçle çıktı gitti.

Bir kaç saat geçmeden kapı çalındı. Hamdi'nin babası.

– Buyrun, dedim, hoş geldiniz.

– Hoş bulduk efendim, rahatsız etmeyeyim.

– Asıl ben sizi rahatsız ettim. Evinize gelecektim ama Hamdi'nin yanında konuşmak istemediğimden burayı yeğ tuttum... Nasılsınız?

– Sağolun iyiyim.

– Belki Hamdi size söz etmiştir. Şu günlerde ben de tatile çıkıyorum. Bir süre Hamdi ile ilgilenebilirim.

– Anlıyorum, dedi, çok teşekkür ederim. Yalnız size yük olmasını istemem. Biz de koca yaz bu soruna nasıl bir çözüm bulacağımızı düşünüp duruyoruz.

– İlk zamanlar ben bu görevi üzerime alıyorum, dedim.

– Sağolun...

Biraz duraladı. Söylemek istediğini söyleyemeyen bir hali vardı.

– Ben, dedi, başka bir çözüm buldum.

– Nedir? dedim.

– Yaz süresince Hamdi'yi bir işe yerleştirmeyi düşünüyorum.

– Kendisi biliyor mu?

– Az önce söz ettim. Sesini çıkarmadı.

Konuşmasının burasında gülümsedi:

– Tabii, sizinle beraber olmayı yeğliyor.

– Ne zaman işe başlamasını düşünüyorsunuz?

– İşi bulur bulmaz.

– Ben bu süre içinde bildiklerini ve öğrendiklerini unutmasından korkarım. Karnesinde hepsi pekiyi olan bir çocukla daha sıkı ilgilenmek gerekir kanısındayım. Özür dilerim. Gerçi sizin, çocuğunuzdur ama...

– Rica ederim, dedi. Sizi çok seviyor, biliyorsunuz. Ama başkaca çıkar yolumuz yok. Çalışması, az da olsa, aileye üç beş kuruş sağlar, hem de sokaklarda ziyan olmaz.

– Hiç değilse akşam üzerleri bana uğrasın, iş dönüşü. Ben ona ödevler vereyim. Çalışsın.

– Her şey için teşekkür ederim, dedi. Ben izin isteyeyim.

Adamın ardından düşündüm. Sınıfını birincilikle geçen Hamdicik ödül olarak bir iş yerinde çalıştırılmaya veriliyordu ve ne ailesinin ne de kendisinin başka bir seçeneği yoktu.

MEHPARE ÇELİK

Merhabalar, sevgili çocuklar, ben Mehpare Çelik... Tanıdınız mı beni? Hani cumartesi günleri Hafta Sonu programını Cenk Koray ağabeyinizle birlikte sunan spiker abla... Ama biliyorsunuz bu program artık kalktı. Şimdi onun yerini bir başka program aldı.

Sevgili çocuklar, belki bazılarınız biliyordur, ben aslında Ankara Radyosu spikeriyim. Ve hepinizin her gece yatmadan önce dinlediğiniz masalları da ben anlatıyorum sizlere. Onun için bana bazen "Masalcı Abla" derler. Gerçekten çok severek anlatıyorum bu masalları sizlere. Belki de bu iş çocukları çok sevdiğim için beni mutlu ediyor.

Çocuklar, biliyor musunuz küçükken hep çocuk doktoru olmak isterdim. Ama insanlar bazen her istediklerini elde edemiyorlar. Kısmette inşaat mühendisi olmak varmış. Ama herhalde çok kötü inşaat mühendisi olacağım ki bana iş vermiyorlar... tabii bu işin şakası... Mikrofon ve ekranı öyle seviyorum ki, mühendislik yapmayı bir an bile düşünmüyorum. Benim bu mikrofon tutkum da çok eskilere dayanır. 9 yaşımdan beri Ankara Radyosu Çocuk Kulübü'nün üyesiydim. Taa 1970 yılında spikerlik sınavını kazanana değin...

Çocuk saatinde öyle güzel yıllarım geçti ki anlatamam. Orası da benim için bir yuva, bir okul, her cumartesi koşarak gittiğim kutsal bir yerdi. Gariptir ama çocuk saatindeki temsillerde de genellikle Masalcı Abla olurdum. Yaramaz bir afacanı ya da şımarık bir prensesi oynadığım da çok olmuştur. Ama 12 yıl büyük bir zevkle gittiğim çocuk saatinde unutamadığım rolüm "Anna Frank'nın Hatıra Defteri" adlı oyundaki Anna rolüdür. Oyunda rol gereği ağlayarak okumam gereken, hatıra defterine yazılmış bir paragrafı okurken o kadar duygulanmıştım ki ağlamaktan üç dakikalık o bölümü bir saatte oynayabilmiştim. Bir de şimdi televizyonda zevkle izlediğimiz "Heidi" çocuk saatinde zevkle oynadığım oyunlardandır.

Ve şimdi de radyo mikrofonlarından ve zaman zaman da ekranlardan sizlere sesleniyorum. Ve bu işimi de zevkle yapıyorum. Biliyor musunuz, insan sevdiği bir işi daha bir istiyerek yapıyor ve başarılı oluyor. Şimdi kimse bana mühendislik yaptıramıyor. Mühendis meslektaşlarım bana kızmasınlar ama sevemiyorum o işi. İnşallah ilerde sizler de severek, isteyerek yapacağınız birer meslek sahibi olacaksınız.

Sizlere kendimi kısaca anlatmaya çalıştım. Bu arada bir başka özelliğimi söyleyerek sizlere veda etmek istiyorum. Çok koyu Galatasaraylıyım. Evet şu anda pek çoğunuz bana bravo derken bazılarınız da yuh çekiyor herhalde. Ama sarı-kırmızı gerçekten çok güzel iki renk değil mi? Bir düşünün, belki Galatasaraylı olmayanlar da bana hak verecektir.

Sağlık neşe ve başarı dileklerimle gözlerinizden öperim. Hoşça kalın sevgili çocuklar.

ÖZET: Totoş'la arkadaşları bir yarışmayı kazanıp Afrika'ya giderler. Bindikleri uçağa haydutlar bomba koyar. Amaçları, uçaktaki Cumhurbaşkanı'nı kaçırmaktır. Uçak ormana düşer. Cumhurbaşkanı'yla Totoş haydutlara yakalanır. Totoş'u, daha önce sevgisini kazandığı Kaplan bu güç durumdan kurtarır.

totoş

büyük yolculuk

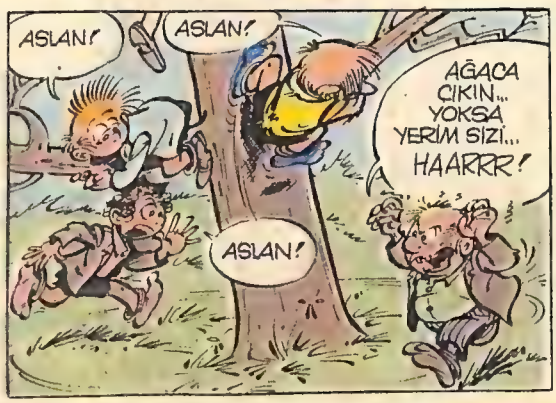

totoş

KURŞUN KALMAMIŞ!
CLIC!
CLIC!

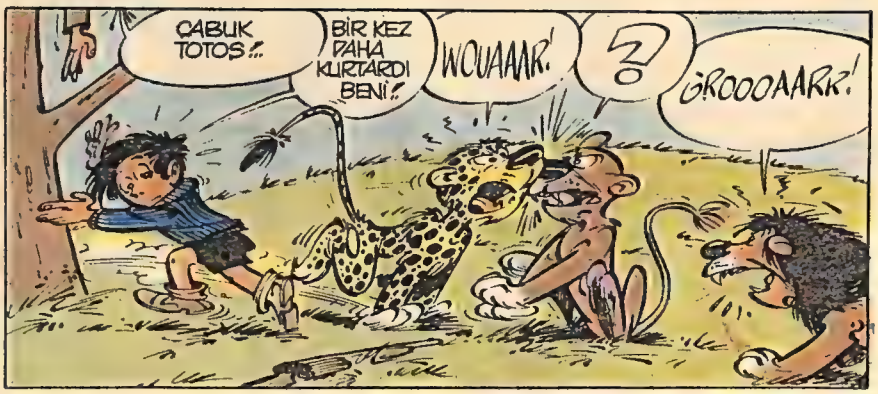
ÇABUK TOTOŞ!..
BİR KEZ DAHA KURTARDI BENİ!
WOUAAAR!
?
GROOOAARR!

TOTOŞ!.. HEPSİ ÜSTÜNE SALDIRIYOR!.. PAHALIYA ÖDETECEKLER BİZE OLAN SEVGİSİNİ.. BİZİM İÇİN FEDA EDİYOR KENDİSİNİ!..
OLAMAZ!.. BANA YARDIM ET TINGIR.. ONU KURTARMAYA ÇALIŞMALIYIZ..

ROAAAR!
GROOAAR
GRRR!

?
?

BURAYA GEL, ARKADAŞ!..

AĞACIN ALTINA YATTILAR... TEKER TEKER YORGUNLUKTAN DÜŞMEMİZİ BEKLEYECEKLER...
SONUMUZU SADECE BİRAZ ERTELEMİŞ OLDUK, O KADAR!..

ÛÛÛÛÛÛÛRRR
BU NE
?
?

ÛÛÛÛÛ
ÛÛÛÛ
ÛÛÛÛÛ
RRRR
ÛÛÛ
ARABA GELİYOR!..
KİM KULLANIYOR, ARABAYI?..
TOTOŞ, ASLANLAR KAÇIYOR!.. KAÇIYOR!.. KORKTULAR!..
46

büyük yolculuk

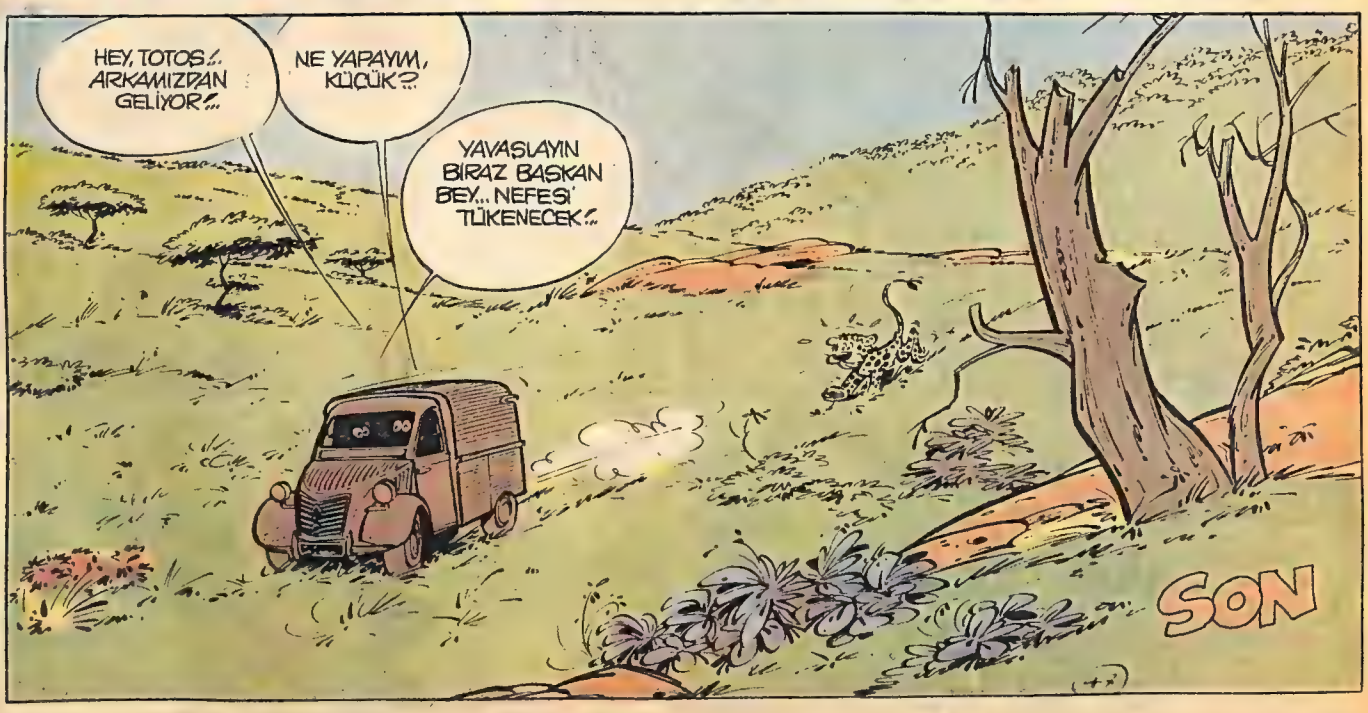

YAKINDA: TOTOŞ'LA ARKADAŞLARININ YENİ SERÜVENİ...

aziz nesin

Resimleyen
MİM UYKUSUZ

Bir zamanlar, bir ülkenin bir kentinde yaşlı bir tefeci yaşardı. Çok cimri, insafsız bir adamdı. Borç verdiği kimselerden yüksek faiz isterdi. Borçlarını zamanında ödeyemeyenlerin mallarını, evlerini ellerinden alırdı. Hiç acıması yoktu. Bu yüzden de çok zengindi.

Günlerden birgün bu tefecinin canı bal istemişti. Uşağını çağırdı. Ona şöyle dedi :

— Balkapanına git. Balcılardan yarım okka bal al da gel! Gözünü aç, balcılar seni kandırmasınlar. Hem balın en iyisinden, hem de en ucuzundan olsun. Kabın darasını iyi tarttır. Çok sıkı pazarlık et !

Uşak,

— Başüstüne! dedi.

Mutfaktan bir çanak alıp bal satılan balkapanına gitti. Orda balcılar, ballarını överek şöyle satıyorlardı :

— Balların en iyisi burda... Buyrun, gelin, balı benden alın!

— Hani, halis bal, katkısız bal isteyenler...

— Yediçiçek dağlarının mis kokulu ballarını satıyorum.

— Çam çiçeği balı burda, mis kokulu, dağ kokulu...

Tefecinin uşağı, efendisinden öğrendiği gibi, balcılarla çekişe çekişe pazarlık etti. Sonunda okkası altmış akçeye satılan balı, yirmi akçeye indirtti. Elindeki çanağa yarım okka bal koydurttu. Evin yolunu tuttu.

bir gıdım bal

Uşak, bal dolu çanak elinde giderken bir yaşlı, yoksul kadın, ona,

– Oğlum, birazcık beni dinler misin? dedi.

Tefecinin uşağı diliyle "Pırrt, pırrrrt!" diye sesler çıkararak yaşlı kadınla alay etti.

Yaşlı kadın,

– Bir torunum var, dedi, beş yaşında, melekler kadar güzel bir kız...

Uşak,

– Pırrt... Bana ne senin torunundan? Çekil yolumdan!...Pırrrt!... dedi.

Yoksul kadın, uşağa şöyle yalvardı.

– Ne olur dinle beni a oğlum. Torunum çok hasta, çok zayıf. Hekimlere gösterdim. Hekimler, her sabah bir gıdımcık bal yerse iyi olacağını söylediler.

Uşak,

– Pırrt, pırrt... İşte orda balkapanı, git de ordan al. Pırrt, pırt! diye alay etti.

Yaşlı, yoksul kadın da şöyle ilendi:

– Torunum ölecek diyorum da taş yüreğin yumuşamıyor. Bir de üstelik pırt pırt diye benimle alay ediyorsun. Seni gidi tefecinin uşağı seni! Dilerim, o elinde tuttuğun çanaktaki baldan her kim yerse, senin gibi pırt pırt pırtlasın !

Yaşlı, yoksul kadın, tefecinin uşağına işte böyle ilençler yağdırarak ağlaya ağlaya gitti. Uşak, kadının arkasından hâlâ pırt, pırt, diye sesler çıkararak alay ediyordu.

Uşak, eve giderken, elindeki çanaktan bir parmak bal alıp yedi. Balı yer yemez, elinde olmadan, "Pırt, pırt!" diye pırtlamaya başladı.

Uşak eve gelince, efendisi tefeci sordu :

– Balı aldın mı?

Uşak,

– Pırt aldım, pırt! dedi.

Tefeci, uşağının kendisiyle alay ettiğini sanıp çok kızdı.

– Ne diye pırtlıyorsun öyle? diye bağırdı.

Uşak da şöyle dedi :

– Pırt... Elimde olmadan pırtlıyorum, pırt...

Çanaktaki balın tadına bakan tefecinin karısı,

– Pırt... Çok güzel balmış, pırt pırt... dedi.

Tefeci, karısına,

– Sen de mi benimle alay ediyorsun? diye bağırdı.

Karısı da,

– Pırt, alay etmiyorum, pırt... dedi.

Tefeci de çanağa bir kaşık daldırıp aldığı balı yiyince, pırt pırt demeye başladı :

— Pırt... Kendimi tutamıyorum, pırtlıyorum, pırt... Bu ne biçim balmış, pırt...

Tefeci, karısı, uşağı, üçü birden, karşılıklı pırtlamaya başladılar :

— Pırt...

— Pırt pırt...

— Pırt, pırrrrt, pırt!..

Hep birlikte, o kentin belediye başkanına çanak dolusu balı götürdüler. Pırtlaya pırtlaya durumu anlattılar.

Söylenenlere inanmayan belediye başkanı da, baldan bir parça yiyince,

— Pırt... Bu ne biçim balmış böyle, pırrrt... dedi.

Hep birlikte, balı o kentin Kadı'sına götürdüler. Belediye başkanı, Kadı'ya şöyle dedi :

— Pırt, Kadı Efendi hazretleri, Bu baldan herkim yerse, işte bizim gibi pırt pırt pırtlıyor, pırrrrt!..

Kadı, karşısında durmadan pırtlayanlara kızarak bağırdı :

— Susun! Huzurumda pırt pırt pırtlamayın !..

Tefeci, Kadı'ya şöyle dedi :

– Pırt! Biz isteyerek pırtlamıyoruz ki... Pırt. Bu baldan kim yerse pırtlıyor, pırrrt...

Kadı hazretleri de çanaktaki balın tadına baktı. O da öbürleri gibi pırtlayarak,

– Pırt... Bana ne oldu böyle? Pırrrt... Neden pırtlıyorum ben? Pırrrt. dedi.

Bunun üzerine Kadı, balı satın alan uşağı sorguya çekti. Uşağın, yolda bir yaşlı, yoksul kadınla alay ettiğini, o kadının da "Her kim bu baldan yerse pırt pırt pırtlasın!" diye ilendiğini öğrendi. Bunun üzerine Kadı,

– Pırt... Çabuk tellâl çıkarılacak! Pırt... O kadın her kim ise hemen bulunacak!... Pırrrt!... diye buyruk verdi.

Çıkarılan tellâl, o kentin sokaklarında, alanlarında şöyle bağırdı :

– Ey ahaliiii... Duyduk, duymadık demeyin! Duyanlar duymayanlara iletsin! Kadı hazretlerinin buyruğudur. Bugün bir yaşlı, yoksul kadın, hasta torunu için bir gıdım bal vermeyen tefecinin uşağına ilenmiş. O kadın her kim ise, hemen Kadı Hazretlerine gidecek; O kadını bilenler, görenler, kim olduğunu Kadı hazretlerine bildireceeeek!..

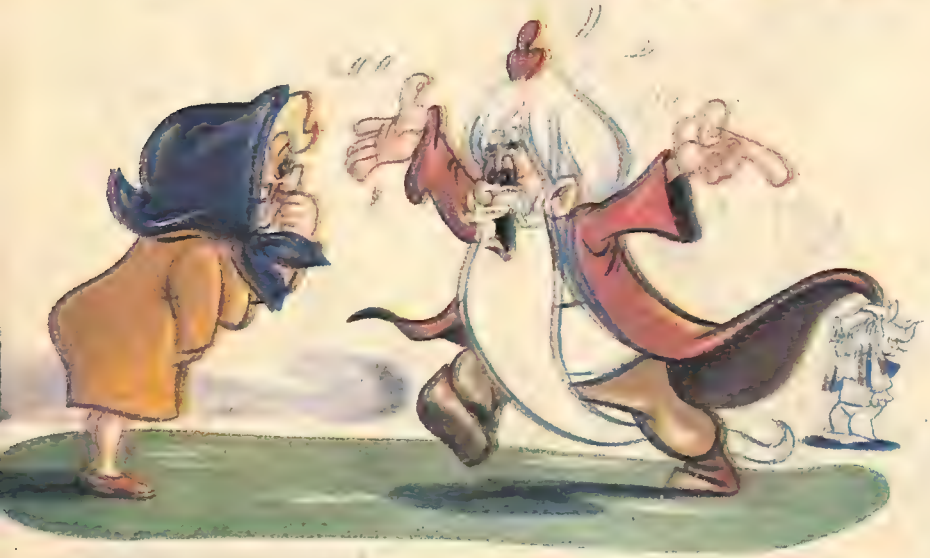

Bu duyuru kentte yayılınca yaşlı, yoksul kadın hemen Kadı'ya gitti. Olanı biteni Kadı'ya anlattı. Kadı da ona şöyle dedi :

— Pırt... Ey hatun! Pırt! İlencini geri al da, hepimizi pırt pırt pırtlamaktan kurtar. Pırrrt!...

Yaşlı kadın,

— Olur ama, şartım var, dedi.

Sonra da şartını söyledi :

— Bu tefeci, kentimizdeki bütün hasta, yoksul çocuklara her sabah birer tas bal verecek.

Kadı, tefeciye,

— Vereceksin, pırt!... dedi.

Tefeci de,

— Başüstüne, pırt!.. dedi.

Kadı, hemen bir sözleşme yazdı. Tefeciye imzalattı. Artık, pırtlayanlar pırtlamaz oldular.

Kadı, yaşlı, yoksul kadına sordu:

— Ey iyi yürekli kadın, sen kendi torunun için bu tefeciden birşey istemiyor musun ?

Yoksul kadın, gözyaşlarını silerek şöyle dedi :

— Torunum için artık hiçkimse birşey yapamaz, çok geç... Benim dünya güzeli torunum hastalıktan kurtulamadı, öldü, Kentin başka hasta çocukları balla beslenip sağlıkla yaşasınlar!

kâşifler

ROALD AMUNDSEN

1872-1928

Roald Amundsen rolünde Per Theodor Haugen

Köpekler bizim her şeyimiz... Kendisine örnek aldığı Nansen bunu çok önceden söylemişti. Onun sözünü dinler, yazdığı kitapları okurdu.

Amundsen ve arkadaşları Güney kutbunda her türlü yükü taşıyabilecek, en sert soğuğa dayanıklı Grönland cinsi köpekleri kullanıyorlardı. Köpeklerin altısı bir kızağı çekebilecek güçteydi. Karlarla örtülü Antarktika'da günde yirmi mil kadar yol alabiliyorlardı. En önemlisi, her biri yirmi beş kilo et demekti. Yiyecekleri bitince onları kesip yiyebilirlerdi.

Bulundukları yer Ekvator'un 85 derece ve 36 dakika güneyinde bulunan "Axel Heiberg" buzulundaydı. Günlerdir yol almışlar, buraya gelmişlerdi. Köpeklerin çoğu yorgundu. Amundsen zayıf düşmüş köpeklerden yirmi dördünü ayırdı. Onları öldürtecekti. En doğru işi yapıyorum diye aklından geçirdi. Aslında bir kişi dışında herkes aynı düşüncedeydi: Köpekler öldürülmeliydi. Onların öldürülmesine karşı çıkan da, bakıcıları Helmer Hanssen'di. Çok usta bir bakıcıydı. Yıllardır yanında taşıdığı hayvanların ölümünü istemiyordu. Hele içlerinden üç tanesini, Colonel'i, Ring'i ve Arne'yi oğulları gibi seviyordu. Helge de bir kenara atılamazdı. Kuzey - Batı geçidini birlikte geçmişlerdi. Ama yapılacak başka şey yoktu. Köpekler öldürüldü.

Amundsen kutuplara gitmeyi çok önceden düşünmüştü. Uzun uzun gezinin planlarını yapmıştı. Önce Kuzey-Batı geçidine gitti. Bu iş onun tam iki yılını aldı. 1903'ten 1905'e kadar... Kuzey kutbuna gitmeyi düşündü. Bu iş için Nansen'i yanına çağırdı. "Fram" adlı gemiyi birlikte getirmesini söyledi. Yıl 1907'ydi. Bu gezi gerçekleşmedi. Amerikalı kâşif Peary, 1909 yılının sonbaharında Kuzey kutbuna ulaştı. Amundsen buna çok üzüldü. Çok yakınına gelen bir fırsatı kaçırmıştı. Hemen fikrini değiştirdi. Güney kutbuna gidecekti.

Roald Amundsen 18 Temmuz 1872'de Norveç'in başkenti Oslo'da doğdu. Bütün ailesi denizciydi. Babası, Amundsen on dört yaşındayken öldü. Amundsen annesiyle kaldı. Düşlerini kutuplar süslüyordu. Okulda parlak bir öğrenci değildi. Sadece sporla ilgilendi. Annesi ise onun doktor olmasını istiyordu. Amundsen onu kırmadı, okuluna gitmeye devam

etti. Yirmi bir yaşındayken annesi öldü. Artık okula gitmeye gerek yoktu. Amundsen de öyle yaptı, okulu bıraktı, denize döndü. Bir gemide çalışmaya başladı. Bu arada Nansen'i kendine örnek aldı. Kutupları anlatan kitapları, haritaları incelemeye başladı. Kendisiyle gelecek arkadaşlarıyla konuştu. Çok otoriterdi. Disiplinden yanaydı. Ona göre, gruptaki adamlar başkanlarının sözlerini dinleyecekler, onun sözünden dışarı çıkmayacaklardı. Bir sorun karşısında oturup tartışacaklar, birlikte karar vereceklerdi. Ama son söz yine başkanındı.

Amundsen, 1894'te Antarktika'ya giden bir gemide çalışmaya başladı. Geminin adı "Belgica"ydı. Amundsen'in görevi de gemicilikti. Güney kutbuna ilk kez gidecekti. Gezi iyi geçti. Kışın orada kaldılar.

Gemi dönüş yolunda kaptanın hatası yüzünden buzulların arasında sıkıştı kaldı. Burada on üç ay geçirdiler. Gemicilerden ikisi delirdi. Geri kalanlar da iskorpit hastalığına yakalandılar. Geminin kaptanı da hastalanınca, Amundsen yönetimi ele aldı. Gemidekilere penguen kuşlarını yakalatıp yedirdi.

Bu geziden döndüğünde Kuzey-Batı geçidine gitmeyi plânladı. Bu iş Franklin'in bütün hayatını almıştı. "Gjoa" adlı bir tekne buldu. Bu bir balıkçı teknesiydi. Amundsen onu yeniden düzenledi. Bir çok bölüm ekledi gemiye. 1903'te yola çıktı. 1905'te gezisinden döndüğünde zengin bir insandı. Kuzey Batı geçidini bulan ilk insan olması onu ünlendirmişti. Bir çok yerde konferans verdi, gezisini anlattı. O yıllarda ülkeler arasında bir yarış vardı. Herkes bir yeri keşfetmek istiyordu. İnsanlar hayatlarını tehlikeye atıyorlar, ülkeleri için bir yerler keşfediyorlardı. Kuzey kutbuna ilk önce Amerikalı Peary gitmişti. Scott gezilerini İngiltere için yapıyordu. Amundsen'in de kafasında aynı düşünce vardı. Neden ülkesi Norveç de bu ülkeler arasına girmesindi?

Amundsen, 1907'de Nansen'den gemisi "Fram"ı istedi. Uzun süredir düşünüyordu. Plânlarını yapmıştı. Kuzey kutbuna gidecek ilk insan olmak istiyordu. Ama Amerikalı Peary 1909 yılının sonbaharında, Kuzey kutbuna ulaştı. Amundsen buna çok üzüldü. Duyduğu haber bütün düşlerini yıkmıştı. Şimdi Peary'den sonra oraya gitmenin anlamı yoktu. Oraya yapacağı gezi kendisine ne ödül ne de ün kazandıracaktı. Vazgeçti. Güney kutbuna gitmeyi kafasına koydu. Nasıl olsa oraya daha kimse gitmemişti.

Televizyon filminden bir sahne

Amundsen hemen oturup düşünmeye başladı. Kafasında bir çok soru vardı: Götürecekleri köpekler ne cins olmalıydı? Orada ne yiyip ne giyeceklerdi? Nasıl gidilecekti ?

Önce köpekleri seçti. Çok güçlü olduklarından, Grönland cinsi köpekleri götürecekti. 100 kadar köpek Norveç'e getirildi. Çok iriydiler. Adamların et gereksinmelerini karşılayabilirlerdi. O kadar fazla yiyecek götürmelerine gerek yoktu. Birer birer köpekleri yiyebilirlerdi. Amundsen giysilerini de seçti. Soğuğa dayanıklı, kalın giysileri... Şimdi geriye bir tek iş kalmıştı : Geziye katılacak adamların seçimi. Amundsen en iyilerini seçti. Bu arada gemi de geldi. "Fram" kutup gezileri için hazırlanmış, dayanıklı bir gemiydi. Kısa sürede sefere hazırlandı.

Amundsen ve arkadaşları 7 Haziran 1910'da yola çıktılar. Halk büyük sevgi gösterilerinde bulundu. Hatta kralla kraliçe bile onları uğurlamaya geldiler. "Fram" güneye yöneldi. "Cape" burnunu geçtikten sonra Pasifik'e çıktı. Nereye gittiklerini gemide yalnız dört kişi biliyordu. Madeira'da gerçeği açıkladı: Güney'e gidiyorlardı. Gemide herkes şaşırdı. Nasıl olurdu bu? "Bize kuzeye gidiyoruz denilmişti. Neden rota değiştirildi ?"

Amundsen ülkesine haber yolladı. Güneye gittiklerini bilmelerini istiyordu. Nansen şaşırdı. Gemisi Fram'ı, Amundsen'e kuzeye gitmesi için vermişti. O ise herkesi kandırıp güneye gitmişti. Amundsen ve arkadaşları Ocak 1977'de "Ross' buzuluna ulaştılar. Burası güney kutbuna 788 mil uzaklıktaydı. Buradan "Framheim"a gelip kamp kurdular. Yerin altına tüneller kazarak, kar fırtınasından korunmak için yerler yaptılar.

Güney kutbunun uç noktasına 4 Aralık 1911'de vardılar. Buraya geldiklerinde herkes bitkindi. Yanlarında sadece üç köpekleri vardı. Kısa bir törenden sonra kutba Norveç bayrağını diktiler. Amundsen güncesine şunları yazdı: "O kadar uğraştan sonra, bu bilmediğimiz yere gelmek çılgınlıktı."

İngiliz kâşif Scott güney kutbuna Amundsen'den 35 gün sonra geldi. Orada Norveç bayrağını görünce düş kırıklığına uğradı. Zafer Norveçlilerindi.

Büyük insan, büyük kâşif Roald Amundsen 1928'de öldü. 24 Mayıs 1928'de General Nobile'nin uçağı "Italia" Arktika'da düşmüştü; Amundsen onu kurtarmak istedi. 17 Haziran'da bir uçağa binip Arktika'ya gitti. Ama kayboldu. Bir daha da dönmedi.

İSA ÇELİK

İlk sayılarımızın arka kapaklarında değerli bir sanatçımızın çektiği fotoğrafları yayımlıyorduk. (Hemen söyleyelim: Çizgen'in başka fotoğraflarını da pek yakında yayımlamaya başlayacağız.)

Bu hafta sizlere başka bir fotoğraf ustasını tanıtacağız. Sanatçımızın adı İsa Çelik...

Çelik, 1944 yılında Mersin'in Gülnar ilçesinde doğdu. Ankara İktisadi ve Ticari İlimler Akademisi'ni bitirdi. Çizgi filmlerle uğraştı. Sonradan bütün çalışmalarını fotoğraf alanında değerlendirmeye başladı. Şimdi zaman zaman çok güzel kitap kapakları da yapıyor.

İsa Çelik, ilk sergisini 1973'de açtı. "İnsan" adını verdiği bu sergiyi, üç yıl sonra iki sergi daha izledi: "Bir Cümle" ile "Kadın". Bu kişisel sergilerinin yanısıra ortak sergilere de katıldı.

Sanatçı, fotoğraf konusundaki düşüncelerini şöyle açıklıyor:

"Bana göre fotoğraf, gerçeklere en yakın akrabalığı olan sanat dallarından biridir.

Sanatın, daha çok insan sorunlarıyla ilgilenmesi gerektiğine inanırım. Fotoğrafını yapmaya çalıştığım konular, genellikle 'İnsan'dır... İnsanın emeğidir... Kentliler, köylüler, işçiler ve çocuklar...

Ben, çocuklar ya da büyükler için fotoğraf değil, sadece 'fotoğraf' yapmaya çalışırım. Çocuğu büyüklerden ayırmam. Bir çocuk fotoğrafı yapacaksam, çocuğun toplum içindeki durumunu saptamaya çalışır, onu iyi bir biçimle film ve kâğıt üzerine aktarmaya çalışırım."

GAR
GAR

HERMAN MELVILLE'İN ÜNLÜ KLASİĞİ

BÖLÜM 4

MOBY DICK

Ishmael balina avcılığı yapmak ister. Kaptan Ahab'ın "Pequod" adlı gemisiyle denize açılır. Ahab'ın bir bacağını eskiden bir beyaz balina koparmıştır. Şimdi Kaptan'ın tek amacı vardır: O beyaz balinayı, Moby Dick'i yakalamak...

Ahab, sulara doğru korkunç bir çığlık attı: "Moby Dick! Artık seninle hesaplaşmanın zamanı geldi! Zıpkınları hazırlayın!"

Kayıklar denize indirildi. Kürek çekmeye başlamıştık ki, Moby Dick bize saldırdı. Kendine yöneltilmiş zıpkınlara aldırmıyordu bile... Üstümüze geliyordu...

Üç kayıktan fırlatılan zıpkınlar sırtına saplandı... Ama Moby Dick, büyük bir hızla ileri fırladı, kayıkları sürüklemeye başladı. Kaptan Ahab, bizim kayığın iplerini hemen kesti. Öteki kayıklar parçalandılar.

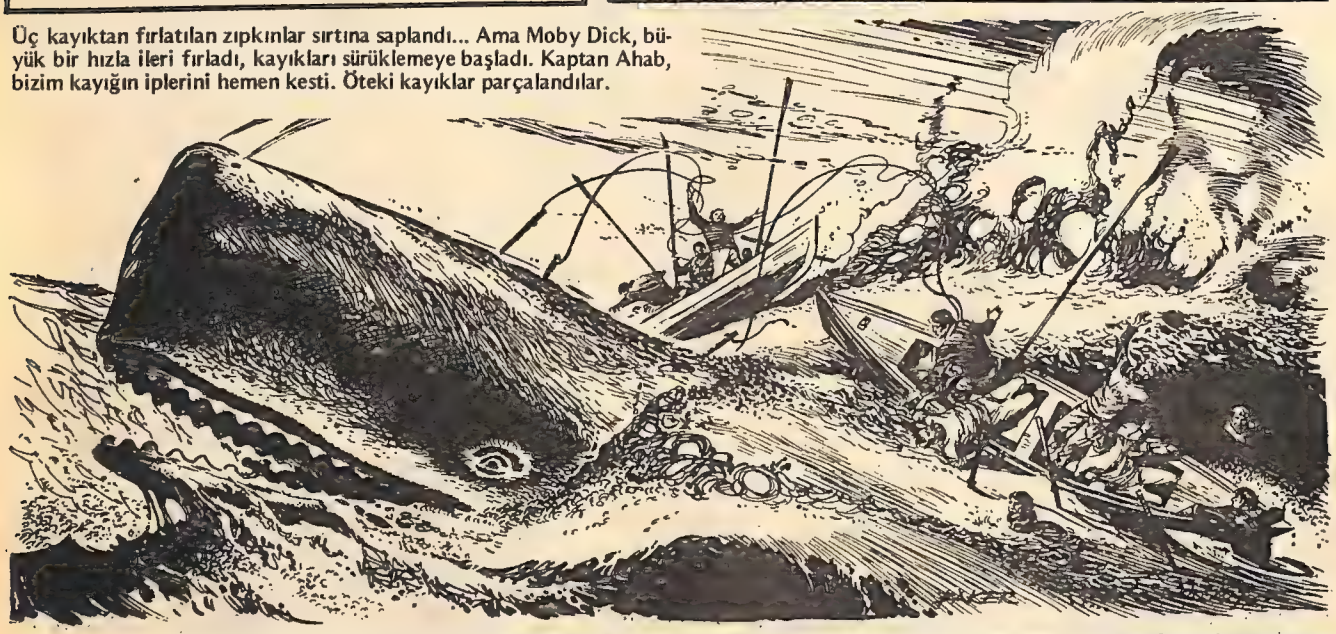

Bu arada, olanları "Pequod"dan görmüşlerdi. Bir kayık indirip yardımımıza geldiler. Denizdeki gemicileri kurtardılar. Ahab, devrilen kayığa tutunmuştu. Ölü gibiydi.

Gemiye çıkınca, hepimizin düşüncesini tayfalardan biri, Starbuck dile getirdi. Ahab'a dönerek, "Onu hiç yakalayamayacaksın, Kaptan," dedi. "İki kere denedin, ikisinde de kayıklarımız parçalandı. Artık bu canavarın peşini bırak."

Ahab, bir süre Starbuck'a baktı. Sonra, "Sana saygım var... Ama o balinanın peşini bırakmayacağım. Son soluğunu verinceye kadar ardından gideceğim," dedi.

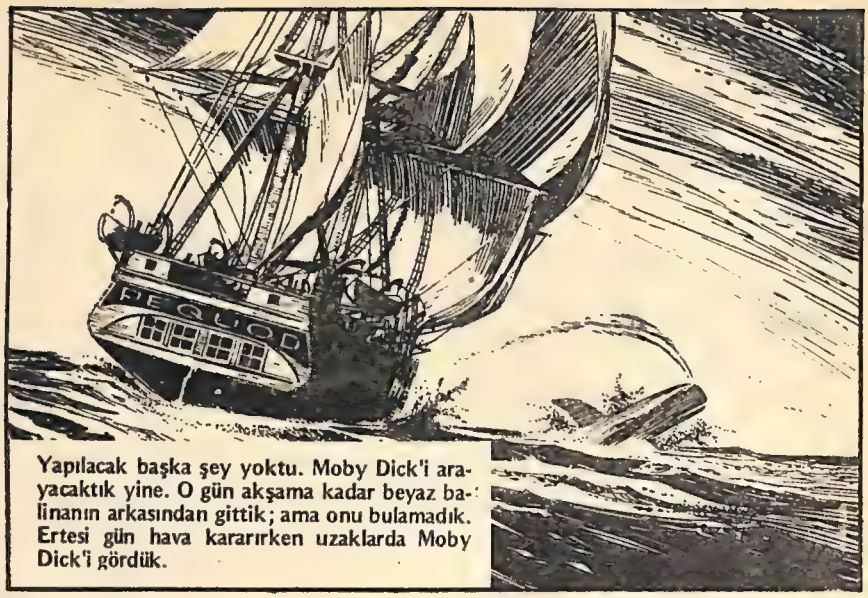

Yapılacak başka şey yoktu. Moby Dick'i arayacaktık yine. O gün akşama kadar beyaz balinanın arkasından gittik; ama onu bulamadık. Ertesi gün hava kararırken uzaklarda Moby Dick'i gördük.

Kayıklar hemen denize indirildi. Kaptan Ahab, kayığının üstünde dikilip gemideki Starbuck'a seslendi: "İşte, üçüncü kere Moby Dick'in peşinden gidiyorum. Benim için dua et, Starbuck..."

Ahab biraz ilerlemişti ki, köpek balıklarıyla karşılaştı. Gerçekten kana susamış hayvanlardı bunlar. Kayığımızın küreklerine saldırıyor, onları parçalıyorlardı.

Kürek çekmeyi sürdürdük. Sonunda, biraz ötemizde dalgalar yarıldı... Deniz açılıverdi sanki... Sulardan korkunç büyüklükte bir balina fırladı. Bir an havada kaldıktan sonra yine dalgalara gömüldü.

BALİNA ÜSTÜNE . . .

Bir tayfa direk başında duruyordu gece.
Serin serin esiyordu yeller,
Soluk bir ay parlayıp sönüyordu gökte.
Oynaya oynaya bir balina geçti denizden,
Ardında ışıl ışıl fosforlar bırakarak.

— ELIZABETH SMITH

Hiç bir denizci görmemiş böyle şey,
Diller anlatamaz gördüklerimi.
Kocaman deniz ejderinden tutun da
Milyonlarca böceklere kadar, bütün canlılar
Kat kat, sıra sıra, yüzen adalar gibi
Gidiyorlardı esrarlı iç güdüleriyle
O ıssız, o boş sularda bir yerlere doğru.
Tümen tümen düşmanlar saldırıyordu üstlerine:
Balinalar, köpek balıkları, azgın canavarlar,
Kılıçları, bıçkıları, kancalı dişleriyle.

— MONTGOMERY

Kayıklarla saldırıya geçtik. Moby Dick, bu saldırıdan deliye dönmüştü. Üstümüze geldi. Kuyruğuyla iki kayığı batırdı. Ahab'ın kayığında, olanları korkuyla seyrediyordum.

Sonra "Pequod"u gördü Moby Dick. Bütün hızıyla gemiye saldırdı. Açıktan açığa savaşıyordu şimdi. Geminin gövdesinde burnuyla kocaman bir delik açtı. Tayfalar denize döküldüler.

Bu saldırı sonunda gemi parçalandı... Sulara gömülmeye başladı. Olduğumuz yerden "Pequod"un batışını seyrettik. Hepimiz büyük bir korku içindeydik. Sonumuz gelmişti.

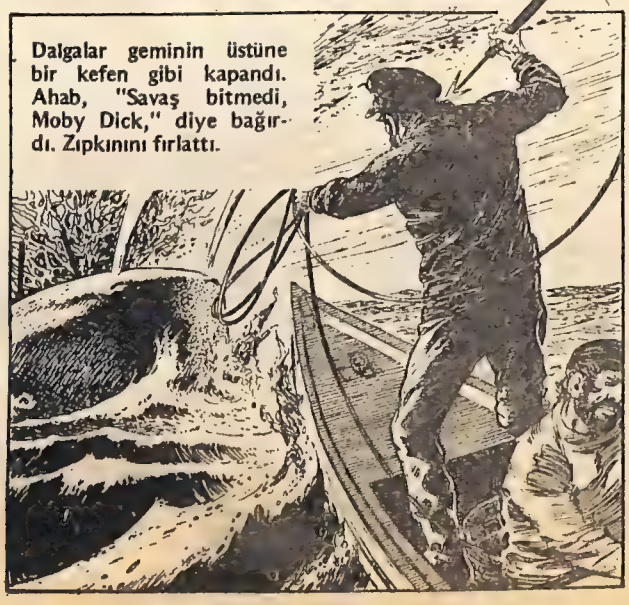

Dalgalar geminin üstüne bir kefen gibi kapandı. Ahab, "Savaş bitmedi, Moby Dick," diye bağırdı. Zıpkınını fırlattı.

Balina uçarcasına ileri fırladı. Ahab zıpkının ipini tutmak istedi... Ama ip kurtuldu, Ahab'ın boynuna dolandı. Kaptanın dalgalara sürüklendiğini gördük. Ne olduğunu anlamamıştık bile.

Son kere dalgalara gömülmeden önce, Moby Dick, kuyruğuyla bize de vurdu. Hepimiz denize döküldük. Çevremizde "Pequod"un kalıntıları vardı.

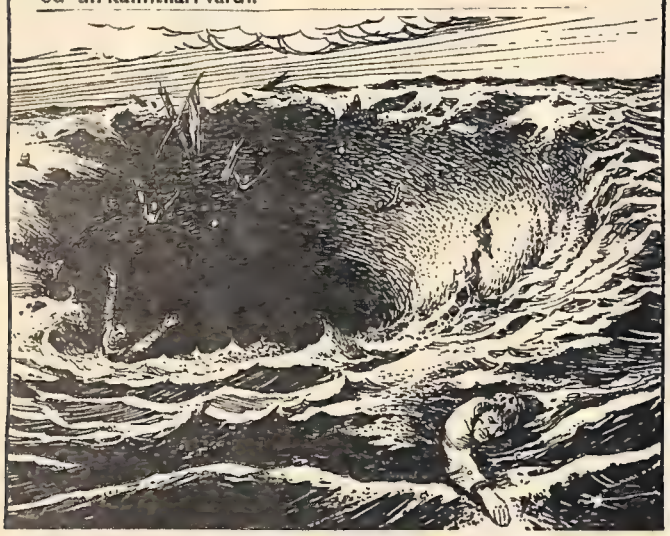

Öteki tayfalar girdaba sürüklendiler. Bir tek ben kurtulmuştum. Sularda bir tabut gördüm. Gemideki marangozun yaptığı tabuttu bu.

Marangozun yaptığı tabut hayatımı kurtardı. Son gücümle o tabuta tırmandım. Çevremde köpekbalıkları yüzüyordu.

Bütün gün, bütün gece o tabutun üstünde kaldım. İkinci gün uzaklarda bir gemi gördüm. Gemiden de beni gördüler. Kurtarmaya geldiler. Bir "deniz yetimi"ydim ben... Ahab'la beyaz balinanın öyküsünü bilen tek insan...

SON

Aşağıdaki her sorunun altında dört cevap bulacaksınız. Bu cevapların üçü yanlış biri doğrudur. Doğru olduğunu sandığınız cevabı işaretleyin.

SOSYAL BİLGİLER

KITALAR VE ÜLKELER

1. Asya ile Kuzey Amerika'yı ayıran boğazın adı nedir ?
   (a) Panama.
   (b) Süveyş.
   (c) Bering.
   (d) Cebelitarık

2. Aşağıdaki dağların hangisi Asya ile Avrupa arasında bulunmaktadır.
   (a) Himalayalar.
   (b) Alp dağları.
   (c) Ural dağları.
   (d) Pireneler.

3. Orta Avrupa iklimi nasıldır ?
   (a) Yazlar sıcak, kışlar soğuk, her mevsim yağışlı.
   (b) Yazlar ılık ve yağışlı, kışlar serin.
   (c) Yazlar sıcak ve kurak, kışlar ılıman.
   (d) Her mevsim soğuk ve karlı.

4. Avrupa'nın en büyük gölü hangisidir ?
   (a) Hazar.
   (b) Ladoga.
   (c) Peipus.
   (d) Ohri.

5. Aşağıdaki akarsulardan hangisi Karadeniz'e dökülür?
   (a) Meriç.
   (b) Dinyeper.
   (c) Po.
   (d) Vardar.

6. Afrika'nın en yüksek dağı hangisidir ?
   (a) Gennargentu.
   (b) Aracena.
   (c) Segura.
   (d) Kilimanjaro.

7. Çöllerde bulunan, konaklamaya elverişli sulak yerlere ne denir ?
   (a) Makilik.
   (b) Vaha.
   (c) Motel.
   (d) Kervansaray.

8. Aşağıdaki adaların hangisi Akdeniz'dedir ?
   (a) İbiza.
   (b) Shetland.
   (c) Madagaskar.
   (d) Madeira.

9. Kuzey Amerika'nın en büyük akarsuyu hangisidir ?
   (a) Amazon.
   (b) Mississippi.
   (c) Yukon.
   (d) Ebro.

10. Aşağıdaki dağlardan hangisi Güney Amerika'dadır ?
    (a) Kaya dağları.
    (b) Karpat dağları.
    (c) And dağları.
    (d) Apalachicola dağları.

11. Aşağıdaki devletlerden hangisi Türkiye ile sınır komşusu değildir ?
    (a) Irak.
    (b) Yunanistan.
    (c) İran.
    (d) Yugoslavya.

12. Bükreş, hangi devletin başkentidir ?
    (a) Bulgaristan.
    (b) Yugoslavya.
    (c) Romanya.
    (d) Arnavutluk.

13. Yunanistan'ın başkenti olan Atina'nın limanı hangisidir ?
    (a) Selânik.
    (b) Pire.
    (c) Rodos.
    (d) Kavala.

14. Aşağıdakilerin hangisi, Bulgaristan'ın Karadeniz'deki limanıdır ?
    (a) Varna.
    (b) Sofya.
    (c) Filibe.
    (d) Tırnova.

15. Sovyetler Birliği'nin, Karadeniz'de bulunan yarımadası hangisidir ?
    (a) Kanin.
    (b) Kola.

(c) Kamçatka.
(d) Kırım.

16. İran'ın başkenti hangisidir ?
(a) Bağdat.
(b) Şam.
(c) Tahran.
(d) Tebriz.

17. Kabil, hangi devletin başkentidir ?
(a) Pakistan.
(b) Umman.
(c) Güney Yemen.
(d) Afganistan.

18. Aşağıdaki kentlerden hangisi Hindistan'da değildir ?
(a) Haydarabat.
(b) Bombay.
(c) Dakka.
(d) Benares.

19. Malaysia'nın başkenti hangisidir ?
(a) Kuala Lumpur.
(b) Bangkok.
(c) Rangun.
(d) Karaşi.

20. Çin Halk Cumhuriyeti'nin başkenti hangisidir ?
(a) Tiençin.
(b) Pekin.
(c) Taype.
(d) Hanoi.

21. Aşağıdaki kentlerden hangisi Japonya'da değildir?
(a) Osaka.
(b) Kyoto.
(c) Yokohama.
(d) Şanghay.

22. Avustralya'nın başkenti hangisidir ?
(a) Canberra.
(b) Sydney.
(c) Gladstone.
(d) Melbourne.

23. Aşağıdaki devletlerin hangisi Cezayir ile sınır komşusu değildir ?
(a) Fas.
(b) Etiopya.
(c) Tunus.
(d) Libya.

24. Nairobi, hangi devletin başkentidir ?
(a) Angola.
(b) Zambia.
(c) Kenya.
(d) Sudan.

25. Amerika Birleşik Devletleri'nin başkenti hangisidir?
(a) Washington DC.
(b) New York.
(c) Los Angeles.
(d) Hollywood.

26. Amerika Birleşik Devletleri'nin güneyde sınır komşusu hangisidir ?
(a) Meksika.
(b) Kanada.
(c) Honduras.
(d) Kolombiya.

27. Venezuela'nın başkenti hangisidir ?
(a) Lima.
(b) Bogota.
(c) Havana.
(d) Caracas.

28. Buenos Aires hangi devletin başkentidir ?
(a) Brezilya.
(b) Arjantin.
(c) Uruguay.
(d) Şili.

29. Şili, aşağıdaki devletlerden hangisiyle sınır komşusudur?
(a) Bolivya.
(b) Brezilya.
(c) Panama.
(d) Nikaragua.

30. Avusturya, aşağıdaki devletlerden hangisiyle sınır komşusu değildir ?
(a) Macaristan.
(b) Çekoslovakya.
(c) İtalya.
(d) Fransa.

31. Oslo, hangi devletin başkentidir ?
(a) İsveç.
(b) Norveç.
(c) Danimarka.
(d) Finlandiya.

32. Aşağıdakilerden hangisi Portekiz'in batısındadır ?
(a) Atlas Okyanusu.
(b) İspanya.
(c) Akdeniz.
(d) Fas.

33. Çekoslovakya'nın başkenti hangisidir ?
(a) Budapeşte.
(b) Varşova.
(c) Zagreb.
(d) Prag.

34. Danimarka'nın başkenti hangisidir ?
(a) Kopenhang.
(b) Amsterdam.
(c) Rotterdam.
(d) Hamburg.

35. Alman Demokratik Cumhuriyeti'nin başkenti hangisidir?
(a) Bonn.
(b) Münih.
(c) Berlin.
(d) Köln.

Cevaplar 46. sayfada

Milliyet

ÇOCUK

DERGİSİ

3. CİLDİNE YENİLİKLERLE GİRİYOR!

HER SAYI 68 SAYFA!

HER SAYIDA ÇİZGİLERLE BİR KLASİK ROMANIN BÜTÜNÜ
32 SAYFA

GELECEK SAYIDA
TELEVİZYONDA İLGİYLE İZLEDİĞİNİZ

HEİDİ

ÇİZGİ-ROMAN BİÇİMİNDE

dünden bugüne meslekler

ÖĞRETİCİ VE EĞLENDİRİCİ
YENİ BİR YAZI DİZİSİ

umur bugay 'söyleşi'

HER HAFTA GÜLEREK
OKUYACAĞINIZ BİR KÖŞE

AYRICA
TEST SAYFASI YENİ BİR KİŞİLİĞE BÜRÜNÜYOR
YÜZME ÖĞRENİYORUZ
DAHA DOLGUN, EĞLENDİRİCİ VE OYALAYICI BİLMECE-BULMACALAR
UZAY ÇOCUKLARI İLE LARRY YUMA'NIN YENİ SERÜVENLERİ
HALDUN TANER'İN MİTOLOJİ ÖYKÜLERİ
MÜJDAT GEZEN'İN ARKADAŞI APTAL HAMDİ TATİLDE NE YAPACAK?
BEKİR YILDIZ'IN YENİ BİR ÖYKÜSÜ
DENİZLERİN DEVİ: BALİNA

Bilmece Bulmaca

Noktalı bölümleri kurşunkalemle boyayalım. Bakalım ne çıkacak?

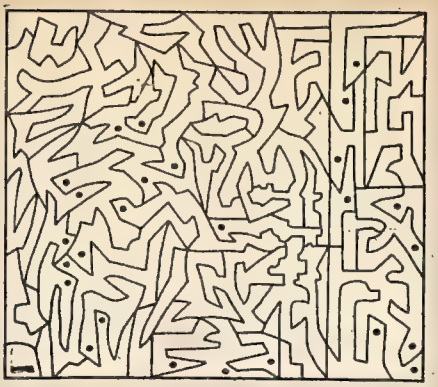

Zehra, su almak için çeşmeye gidecek
Ona yolu gösterir miydiniz ?

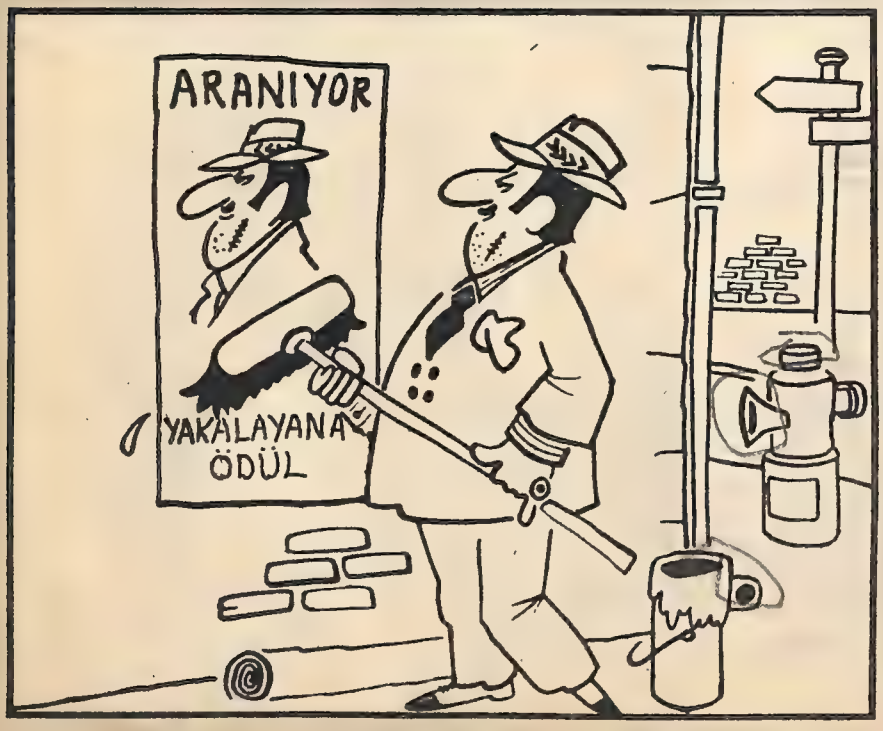

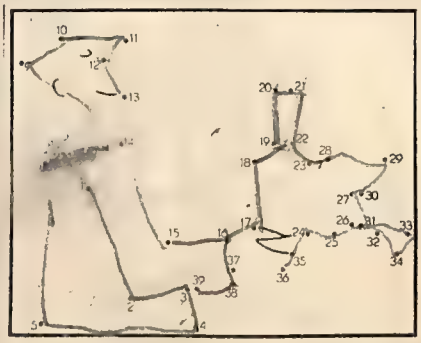

1'den 39'a kadar noktaları sırayla birleştirelim. Bakalım ne çıkacak?

7 BENZER

Yukarıdaki iki resim arasında yedi benzer nokta var. Bu benzerlikleri ne kadar sürede bulabileceksiniz ?

Cevaplar 46. sayfada

HANGİSİNİ ALDI ? Ahmet'in ablası o gün bir vazo almak istiyordu. Vazoları uzun uzun inceledikten sonra birini aldı. Önce ilk resme, sonra da ikinciye bakın. Ahmet'in ablasının aldığı vazo ilk resimde var, ikincide yok. Acaba hangisi ?

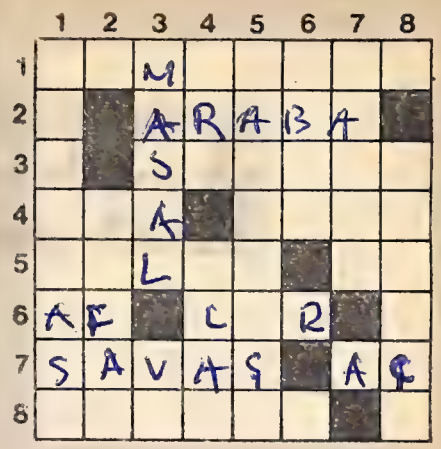

SOLDAN SAĞA: (1) Erzincan'ın bir ilçesi. (2) Bir taşıt. (3) Bir kadın adı. (4) Tarihte bir ulus — Tersi: İstanbul'da bir tepe. (5) Koyun, keçi, sığır gibi kesilecek hayvanların ticaretini yapan kimse — Tersi: Bir hayvan. (6) Bağışlama — Bir çoğul takısı. (7) Harp — Tok değil. (8) Marmara bölgesinde bir göl.

YUKARIDAN AŞAĞI: (1) Ege bölgesinde bir akarsu. (2) Bir deniz hayvanı. (3) Çocuklara anlatılan ve çoğu olağanüstü olaylarla süslenmiş öykü — Tersi: "Uvuştur" anlamına bir emir. (4) İki şeyi birbirinden ayıran uzaklık — Tersi: Bir sahne sanatı. (5)Edirne'nin kuzeyinde bir kasaba. (6) Geleneksel ortaoyunumuzun kahramanlarından biri. (7) Ya da. (8) Ayak işleri yapan kimseye verilen ad.

8 FARK

Ressamımız biraz dalgın. İki resim arasındaki sekiz küçük farkı görememiş. Bakalım siz görebilecek misiniz ?

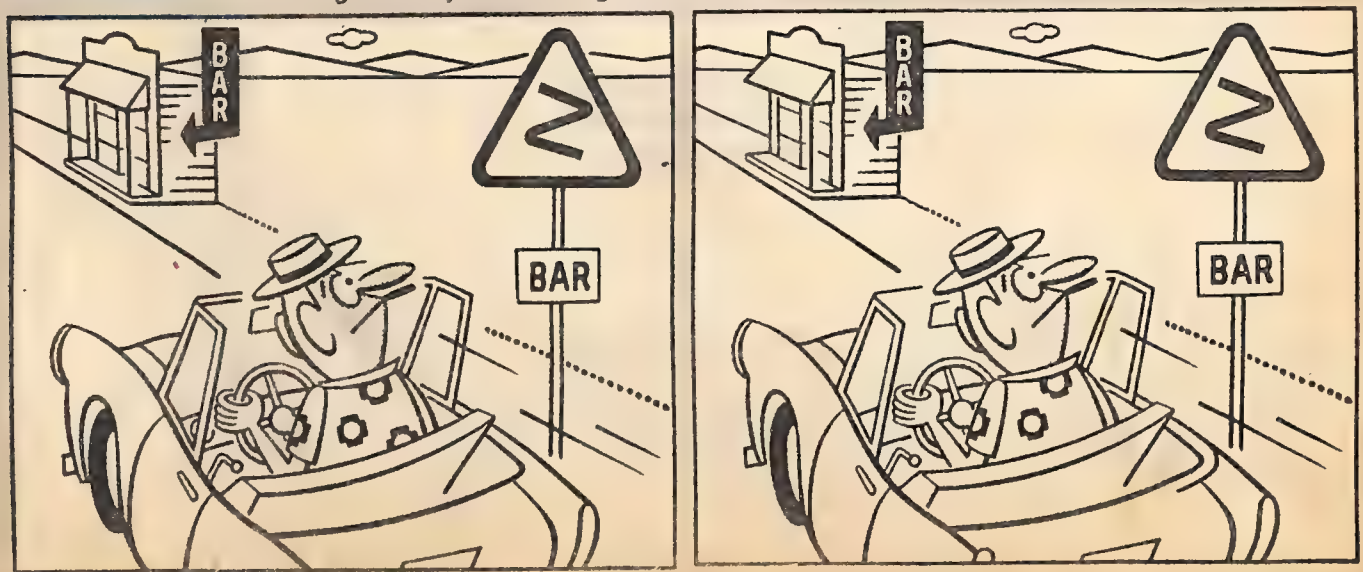

GÖRMEK İÇİN BAK

Beklemek, bir ömür boyu
Mutlu bir yüz
Gülen bir çocuk görmek için
Gelip bulmasını beklemek mutluluğun bizi
Mutluluk bizi bulamaz
Onu biz oluşturacağız
Amacımız ulaşmak
Ulaşmak için tek yol
Bilinciyle çalışmak
Şimdi dinle arkadaş
Şimdi söyle
Hangi çocuğun gözünde yaş,
Hangi insan mutsuz
Buldun onu kıymetini bil
Yarınlarına da sakla
Mutluluğunla oynama
Kaybetmemek için tek yol çalışmakta.

EMEL ŞENGÜL

Salih Saim Güngör

TUTSAK GÜVERCİN

Bir güvercin gördüm altın kafes içinde
Kara gözleri hüzün içinde
Kalbi umutsuz, dert içinde
Tutsak düşmüş zalim insanlara

Çıkmıyor artık o şen şakrak sesi
Yalnızca bakıyor yardım istercesine
Yüreği olan hangi insan dayanabilir buna
Tutsak düşmüş zalim insanlara

Zavallı hayvancık özlemez mi ailesini
Nasılda yakalamışlar hayvanı
O pırıl, pırıl kara gözlerinde,
Korku, umutsuzluk, özlem görünüyor

Hayvan deyipte geçmeyin
O da duygulanır her canlı varlık gibi
Tutsak düşmüş zalim insanlara

AYSEL KONUK

okurdan okura

Bu, sizin sayfanız... Şiirlerinizi, yazılarınızı, resimlerinizi, çektiğiniz fotoğrafları ve kendi fotoğraflarınızı bekliyoruz.

PARA

Sokakta 20 lira bulan Beyhan, arkadaşına "Anneme parasını vereyim" dedi. Arkadaşı sordu. Annenin olduğunu nereden biliyorsun? Beyhan "biliyorum" diye cevapladı. Çünkü babam, anneme "Parayı sokağa atıyorsun" diye çıkışıyor.

Semra Kükey

UMUT

Bütün umut sizde dediler bize
Kalan zamanlarını hiçe sayarcasına
Esaretle, savaşla, düşmanlıkla dolan bu dünyayı
Düzeltmekten korkarcasına
Madem bütün umut bizde
Niye duruyoruz yerimizde ?
Uygarlıklar adına yıkılan uygarlıkları
Onarmak bizim de elimizde
Mutluluk, sevgi, kardeşlik götürmek her yere
Çalışmak, çalışmaktan korkmamak boş yere
İlk adımları atalım ki bu senelerde
Esir olmayalım biz de bunca derde

MELTEM ALTAN

OKULUM

Bak ne güzel
Okulum
Her gün gidip
Gelirim

Derslerime çalışır
Sınıfımı geçerim
Okulda okumak
İstiyorum her zaman

Bak ne güzel
Okulum
Derslerime çalışır
Yeni yeni bilgiler
Öğrenirim her zaman
Bak ne güzel okulum
Okulumu severim

SİNAN KESKİN

✻

UMUTLA

Sabahleyin erkenden
Ne güzel oluyor
Mis gibi ekmek kokusu
İnsanın içini ısıtıyor
Umutla. . .

Bir umutla gidiyor
Çocuklar okula
Bir şeyler kazanmak için
Çalışıyor insanlar
Umutla. . .

İRFAN DEMİRCİ

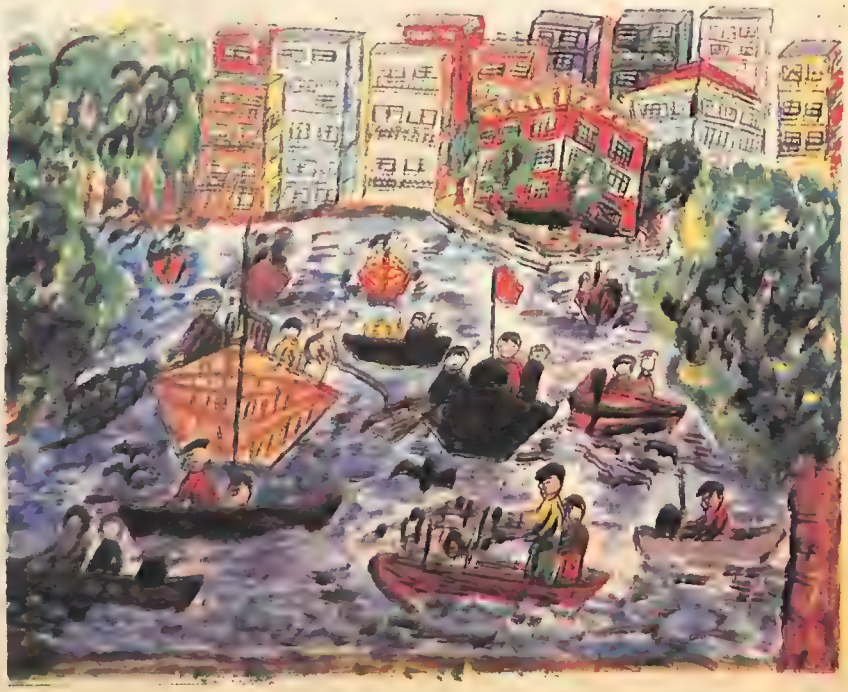

Süreyya Koşoçaydan

YASİN
kalecilik öğretiyor

Yerden gelen topları da yakalar yakalamaz göğsünüze götürmelisiniz. Diyelim ki, karşı takım oyuncusu topla ilerliyor. Onun ayaklarına atlayarak topu alacaksınız...

Ne yapmanız gerekiyor ?

Resimlere bakalım :

Resim 1 — Yere atlarken çok çabuk davranın. Kendinizi hemen yere atmazsanız, top vücudunuzun altından geçip gidebilir. Yere önce diziniz değsin. Bu, vücudunuzun incinmesini engeller. Karşı takım oyuncusunun ayaklarına atlarken, iki hafta önce sözünü ettiğim "zamanlama" çok önemlidir. Topa tam anında atlamanız gerekir.

Resim 2 — Topu yakalar yakalamaz göğsünüze çekin. Üstüne iyice kapaklanın. Böylece, hem topu hem de vücudunuzu karşı takım oyuncusundan korumuş olursunuz. Bu arada bir şeyi daha hatırlatayım : topu her zaman sımsıkı tutmanız gerekir. Yakaladınız mı bırakmayın onu.

Resim 2

Resim 3

Resim 1

Topu oyuna sokmak da önemlidir. Eskiden kaleciler topu ayakla ileri atarlardı hep. Topu uzaklara atmak uygun görülürdü. Günümüzde ise, akını başlatan oyuncu, kalecidir. Kaleci, topu gelişi güzel uzaklara atacağına, elle boş bir arkadaşına verirse görevini daha iyi yapmış olur.

Resim 3 — Topu atacağınız elinizi iyice geriye çekin. Eliniz, topun hafifçe altında olsun. Bacaklarınızı açın. Yere sağlam basın. Sonra topu alçaktan atın. Topla arkadaşınız arasında kimse olmamasına dikkat edin.

Sevgili okurlar, dört haftadır sürdürdüğümüz kalecilik dersleri burada sona eriyor. Önünüzde uzun bir yaz var. Bu yazı iyi değerlendireceğinizi, kalecilikte ustalığınızı geliştireceğinizi umarım.

Hepinize stadlar dolusu sevgiler...

hokus mokus pokus

DEVRİM ALPÖGE

kaçak halka

Elinizdeki ipi bir seyirciye uzatıp sıkıca bağlamasını söyleyiniz. Bağlanan ipi öteki elinizdeki halkanın içinden geçiriniz. Bir seyirci parmaklarıyla ipi gersin. Halka arada sallanıyor olacak.

— Hokus...Mokus...Pokus...

Halka birden ipten kurtuluverecek.

İçtenlikle söylüyorum, bunun hiç bir hilesi yok. Bütün yapmanız gereken (halkaya dokunmadan) ipi 2 kez seyircinizin bir parmağına dolamaktır. Resimlere dikkatle bakınız.

İpi tutan parmağınızla halkayı birden çekince halka kaçıp kurtulmuş olacak.

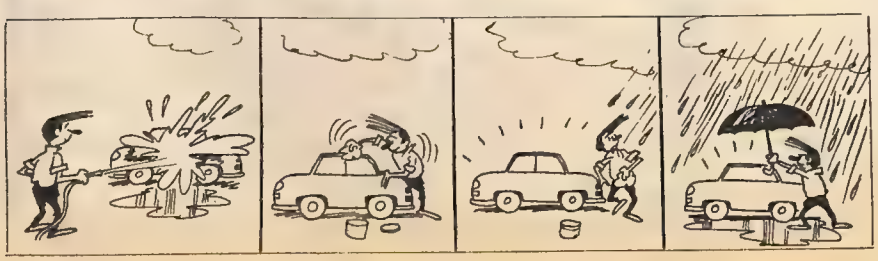

MEKTUP ARKADAŞI

Türkiye'nin her yöresinden yeni arkadaşlar edinmek ister misiniz ? Bize adınızı, adresinizi, nelerle ilgilendiğinizi yazın... bu köşede yayımlayalım.

- **AYDIN DEMİRBAŞ** : Türk hafif müziğini ve sporu çok severim. Takımlardan Fenerbahçeyi tutuyorum. Seyahat etmekten hoşlanırım. Mektuplaşacağım.
  Adres: Vakıf Çeşme sok.No:8 DEVREK
- **ERHAN ÖKTEN** : Yaşım 14. Boş zamanlarımda roman ve öykü okurum. Kitap, resim koleksiyonu yapıyorum. Fotoğraf çekmesini severim. Mektuplaşmak istiyorum.
  Adres : P.T.T. üstü kat: 4 Pazar — RİZE
- **EROL ÖZKAN** : Yaşım 14. Boş zamanlarımda şiir yazar, karikatür çizerim. Basketbol ve futbol oynarım. Çocuk dergisi okurlarıyla mektuplaşmak istiyorum.
  Adres : Yatağan orta okulu 2/A No: 94 Yatağan —DENİZLİ
- **MURAT ÖZGÜÇ** : Yaşım 11. Kitap okumayı, resim yapmayı severim. Müzik dinlerim. Mektuplaşacağım.
  Adres : Çorum Orman İşletme lojmanları No: 9/A ÇORUM
- **ÖZKAN TOPÇUOL** : Yaşım 10. Bisiklete ve ata binmeyi severim. Boş zamanlarımda kitap okur, spor yaparım. Çocuk dergisi okurlarıyla mektuplaşmak istiyorum.
  Adres : Yeşilköy Çekmece caddesi İdeal apt. No: 11/12 Yeşilköy — İSTANBUL
- **MARYO ESKENAZİ** : Yaşım 13. Boş zamanlarımda resim yapar, basketbol oynarım. Çocuk dergisi okurlarıyla yazışmak istiyrum.
  Adres : Şişli Perihan sok. Kardeşler apartmanı 27/4 İSTANBUL
- **CANSIN ÇADIRCI** : Yaşım 13. Müzik dinler, sporla ilgilenirim. Pul koleksiyonum var. Takımlardan Göztepe'yi tutarım. Yazışmak istiyorum.
  Adres : 456 Sok. No: 85 Bahçelievler — İZMİR
- **MERAM CAN SAKA** : Yaşım 8. Boş zamanlarımda kitap okur, melodika çalar, oyun oynarım. Arkadaşlarla mektuplaşmak istiyorum.
  Adres : Karşıyaka sok. No: 66/11 Dikmen — ANKARA
- **BURHAN YÜKSEL** : Yaşım 13. Kitap okumayı ve spor yapmayı severim. Fenerbahçeliyim. Yazışmak istiyorum.
  Adres : Türkali mah. Camgöz sok. Erten Apt. 40/5 Beşiktaş — İSTANBUL
- **KÜRŞAT ATLI** : Yaşım 14. Kitap okumayı, resim yapmayı severim. Arkadaşların mektuplarını bekliyorum.
  Adres : Serbesti cad. No: 34 K.9 Yeşilköy — İSTANBUL
- **SAMİ YAŞA** : Boş zamanlarımda kitap okur, pul ve kartpostal koleksiyonu yaparım. Mektuplaşacağım.
  Adres : Belediye arkası No: 9 Akyazı — SAKARYA

ÇİÇEKLERLE GERÇEKLER

tan oral

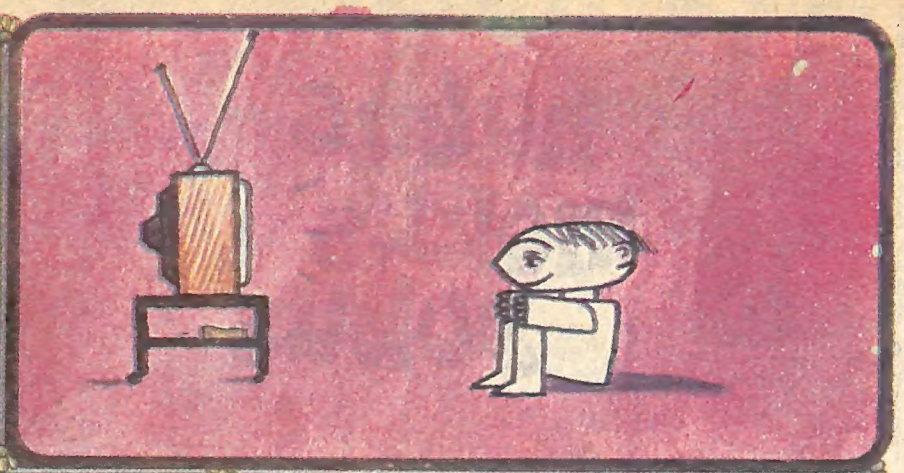

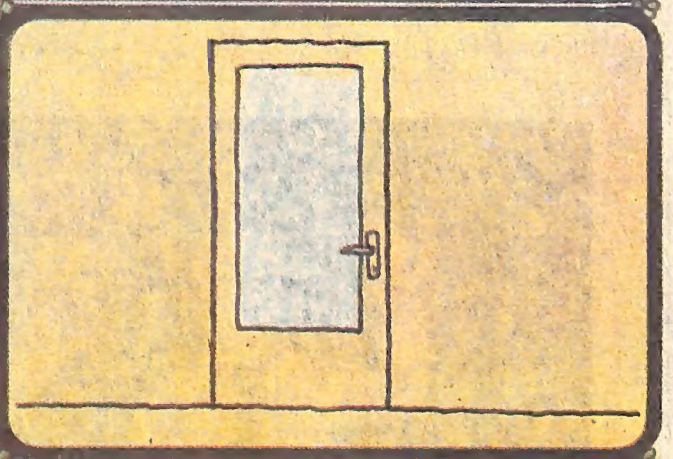

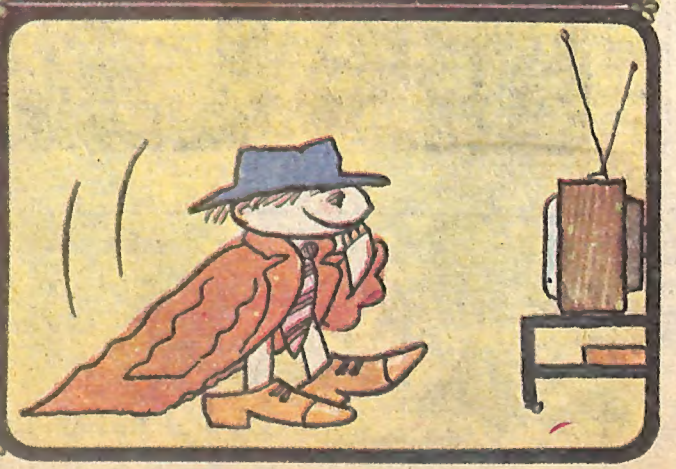

Milliyet YAYINLARI

çocuk kitapları dizisi

son 20 kitap

Mümtaz Zeki Taşkın
ÇİTLEMBİK KIZ
No 90 / 15 lira

Mehmet Seyda
BİR GÜN BÜYÜYECEKSİN
No 91 / 15 lira

İbrahim Örs
ALMANYA ÖYKÜSÜ
No 92 / 15 lira

Mehmet Emin Töreci
YUSUF'UN KARGASI
No 93 / 15 lira

Şükrü Enis Regü
UYUYAN GÖLGE
No 94 / 15 lira

Hakkı Özkan
OKYANUS ÇOCUKLARI
No 95/ 15 lira

Selma Lagerlöf
KARLAR ÜLKESİ
No 96 / 20 lira

Roger Collinson
ARTIK OKUL YOK
No 97 / 15 lira

Sadık Fehimoğlu
HOROZ PAŞA
No 98 / 15 lira

Şevket Bilgisel
BIÇAKLI KARTAL
No 99 / 15 lira

Mümtaz Zeki Taşkın
ÖRDEK ÖMER
No 100 / 20 lira

Mehmet Seyda
ÇİKOLATA
No 101 / 15 lira

Burhan Günel
AĞLAMA BEBEĞİM
No 102 / 15 lira

Ulufer Şahin
BONCUK
No 103 / 15 lira

Enid Blyton
KAYIP HAZİNE
No 104 / 20 lira

Sahap Sıtkı
GÖKKUŞAĞI
No 105 / 15 lira

Nuri Onat
UĞURLU TATİL
No 106 / 15 lira

Selma Mine
RENKLİ ÜLKELER
No 107 / 20 lira

C. Day Lewis
KORKUSUZ ÇOCUKLAR
No 108 / 15 lira

Mükerrem Kâmil Su
ATA'NIN ROMANI
No 109 / 20 lira

Bütün kitaplar ciltli
ve resimlidir

HAİTİ

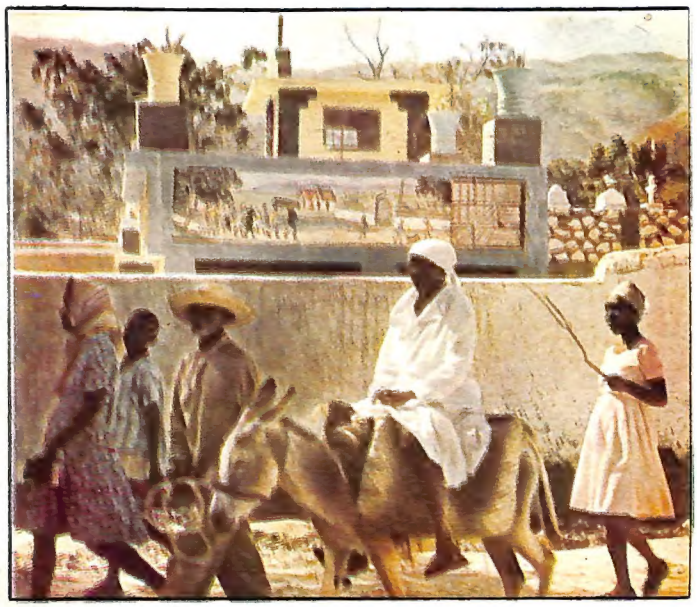

Başkentte pazara giden köylüler

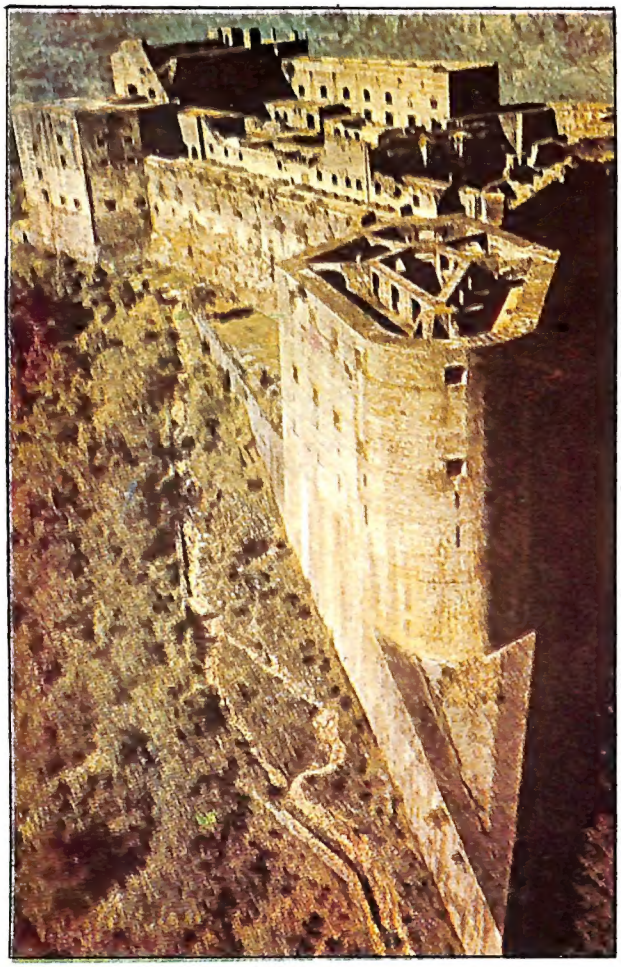

Kuzey Haiti'de Fransız saldırısına karşı yapılmış bir kale (1817)

- Devlet adı: Republique d'Haiti (Haiti Cumhuriyeti).
- Nüfus : 4,513,600 (1974).
- Alan : 27,750 kilometre kare.
- Dil : Fransızca (resmi), Kreol.
- Din : Romen Katolik, Vudu.
- Başkent : Port-au-Prince.
- Büyük kentler : Cap Haitien, Gonaives, Les Cayes, Jeremie.
- En yüksek dağ : Pic La Selle (2680 metre).
- Önemli akarsu : Artibonite.
- İklim : Tropikal, sıcak ve yağışlı.
- Ürünler : Şeker kamışı, muz, pirinç, kahve.
- Para birimi : Gourde.
- Telefon sayısı : 8852 (1974).
- Radyo sayısı : 93,000 (1975).
- TV sayısı : 13,200 (1975).
- Karayollarının uzunluğu : 3157 kilometre.
- Ortalama hayat uzunluğu : Erkeklerde 47 yıl, kadınlarda 48,5 yıl.

Port-au-Prince'de bir halk otobüsü

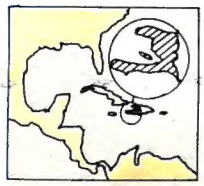

Shogun, Fransızca altyazılı oynatılacak

TELEVİZYONUN özel çabaları sayesinde, yabancı dil öğrenme seferberliğinin amacına erdiğini, Shogun'un öncülüğüyle seyircinin bülbül gibi Japonca konuşur hale geldiğini açıklayan TV daire başkanlarından biri, **"Adı geçen filmin, alt yazılı yayınlanması için, aşırı talep var"** demiştir. **"İstekleri dikkate alarak, Shogun'un son bölümlerini, Fransızca altyazılı oynatmayı düşünüyoruz. Japoncayı üç-beş bölümde söktüren seyirci, kalan bölümlerde Fransızca'ya ağırlık verecek, bir dizide iki yabancı dili birden öğrenmiş duruma gelecektir. Yöneticileri ikna edebilirşek, Dallas da Almanca sözlü, İngilizce altyazılı olarak ekrana gelecek, TV'nin yabancı dil kursları başarıyla sona erecektir."**

Bugünlerde "İyi Uykular Çocuklar" programının üstünde duran uzmanlar, bu kısa masalların İspanyolca sözlü, İtalyanca altyazılı yayınlanmasının getireceği yararları tartışmaktadırlar...
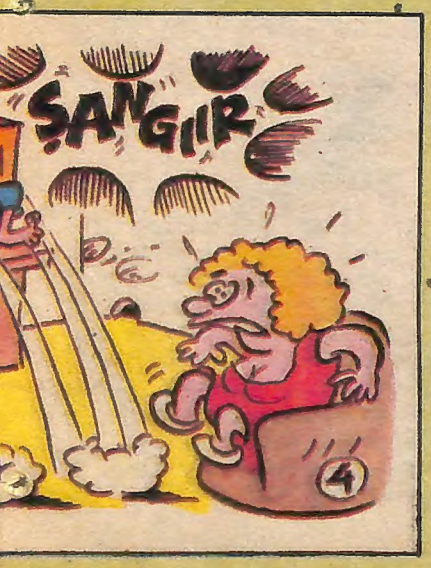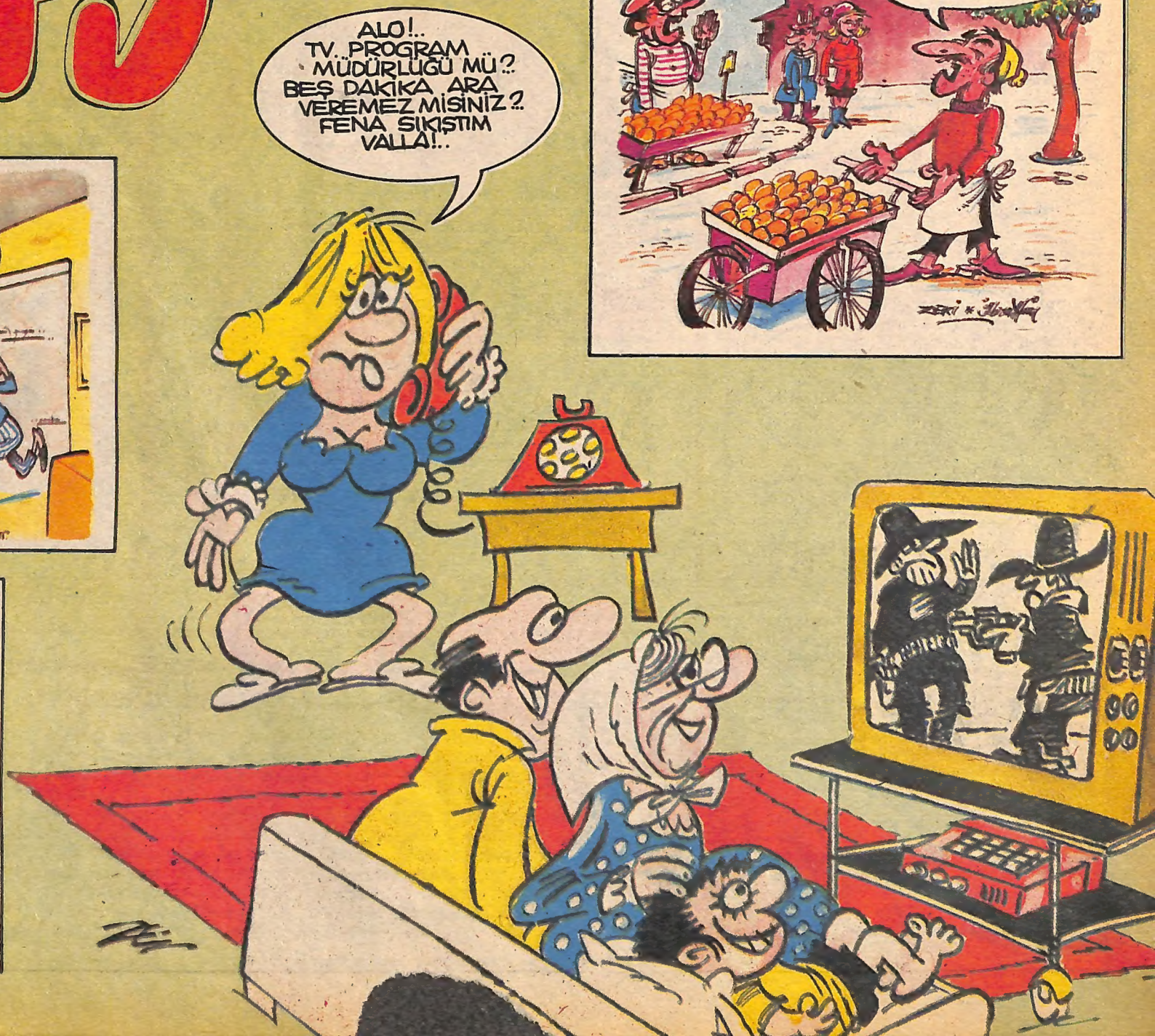
Şu izim TV